

دالی بۆش و دهرکهوته کانی له گوتاردا:

خوێندنهوهی لاکلاتزیی پۆمانی کهوتنی ئاسمانه کان بهرهه می جهبار جهمال غه رب

توو ره ج خوسره وی^۱

به ختیار سه جادی^۲ (نووسه ری به ره برس)

(وتاری توێژینه وه یی)

کاتی وه رگرتن: ۱۹ ی سه مه وه زی ۱۴۰۲، کاتی په ژیران: ۳ ی گه لاوێزی ۱۴۰۳، ل. ۲۲۲-۱۹۳

DOI: [10.22034/jokl.2024.63395](https://doi.org/10.22034/jokl.2024.63395)

کورت ه

چکیده

بررسی دال تهی، که یکی از مفاهیم نوآورانه لاکلاو و موفه است، راهی است برای خوانش متون و تحلیل حوزه های تفکیک شده گفتمان و عناصر سازنده آن. دال تهی، همچون صدها اصطلاح نظری و نقد ادبی، ابزاری است در دست پژوهشگر تا معناها و نشانه های پنهان در متن را کشف کند؛ همچنین نحوه تغییر و کاربرد واژه ها و جایگاهشان را در فضای معنایی و معرفتی نشان دهد. در این پژوهش، تلاش شده است رمان سقوط آسمان ها، اثر جبار جهمال غریب بر اساس دیدگاه های لاکلاو و موفه تحلیل شود و به دال های تهی ای که در متن برجسته شده اند، پرداخته شود. برای این کار، ابتدا نظریه گفتمان و مفاهیم کلیدی لاکلاو بررسی و سپس در متن رمان شناسایی شده اند. نتیجه پژوهش نشان می دهد که دال های تهی در زبان و ساختار گفتمان چه جایگاهی دارند، چگونه فصل بندی می شوند و به طور کلی چگونه تثبیت می یابند. همچنین، به بررسی این نکته پرداخته شده است که شخصیت «آسو» چگونه در این رمان معرفی شده، هویت خود را چگونه شکل می دهد و در نهایت چگونه گفتمان غالب از طریق دال تهی شکاف ها را پر کرده، هم آرزی ایجاد می کند و مرزهای خود را مشخص می کند. گفتمان دینی از طریق دال تهی توانسته است فضای خالی واژه ها را با معنای خاص خود پر کند و شخصیت های درون متن را به سوی خود جذب کند و به خواسته هایی که جامعه پاسخی برای آن ها نداشته است، پاسخ دهد.

واژگان کلیدی: گفتمان، دال تهی، سوژه، هژمونی، تخصص، مفصل بندی

لیکنده وه یی دالی بۆش، که چه مکیکی داهینه رانه ی لاکلاو و موفیه، ڕینگه و دهره تیکه بۆ خوێندنه وه یی دق و شیکاری و تیکه یشتنی یواره قۆناغمه مندکانی گوتار و پاژه ینگه تهره کانی نهم دهفه ر. دالی بۆش، هاوشیوه یی سه دان زاراوه یی تیوری و ڤه دخی نه ده یی، ڤتوتنی هزی توێژه ر بۆ دهرخستنی هینانه و که لینه کانی ناخی دق؛ هه روه ا شیه یی ئال و گۆڤ و به کاره تانی وشه و ینگه که ی له هه رنه ی بازنه ی واتایی و مه رفیه یا ڤیشان دده ا. لهم توێژینه وه یه دا، پۆمانی که رتنی ئاسمانه کان، بهره می جهبار جهمال غه رب، به یینی ڤوانگه کانی لاکلاو و موفه یی تاوتوی کراوه و دست خراوته سه ر نه وه داله بۆشانه یی لهم دهفه دا نوێندرا نه توه. بۆ نهم کاره، سه ره تا تیوری گوتار و چه مکه ڤسپۆرانه کانی لاکلاو لیک درا نه توه و پاشان له دهقی پۆمانه که دا ڤیاری کراوین. نه نه ا مه کان ده ریدخا داله بۆشه کان له زمان و له ڤیکهاته یی گوتاردا ج ڤینگه یکیان هیه، به ج شیه ییک جو مگه به ندی ده کزین و به گشتی چۆن سه قام ده گرن. له ڤال نه مه شدا، تیشک خراوته سه ر نه وه خاله که که سایه تی «آسو» لهم پۆمانه دا چۆن ڤتاسه کراوه، شوناسی خۆی چۆن ده سه به ره ده کا و له ناکامدا چۆن گوتاری زال له ڤینگه یی دالی بۆشه وه قه لشته کان ڤر ده کاته وه، هاوته ره یی ڤیکه تیه تی و سنووری خۆی ده ستنیشان ده کا. گوتاری نایینی له ڤینگه یی دالی بۆشه وه، توانیه تی به و واتایه یی خۆی مه به ستیه تی بۆشایی وشه کان ڤر بکاته وه و که سایه تییه کانی نیو دهقه که، به ره لای خۆی ڤابکیشیت و خواستی یی چاره سه ری کۆمه لگا، وه لام بداته وه.

وشه گلی سه ره کی: گوتار، دالی بۆش، سوژه، هژیمونی، دژگه ری، جو مگه به ندی

۱- پیشه‌کی

ئیرنیستۆ لاڤلاڤ^۱ و شانتال مووفی^۲، دوو بیرمەند و تیۆری داپژێری هەلکەوتەیی هاوچەرخن کە هەولیان داوە بە کەلک وەرگرتن لە بۆچوون و ڕوانگەکانی کەسایەتیک وەک کوو سوسوور^۳، ئالٹوسیر^۴، فوکۆ^۵، دیریدا^۶ و لاگان^۷ و هەروەها تێکەهەلکێش کردنی ئەو بۆچوونانە، تیۆرییەکیان لە بۆری گوتاردا داپژێرن و چوارچۆنیەکی بۆ دەستنیشان بکەن. ئەوان چەندین چەمک و دەستەوشەیان داناوە و پێناسەی چەندین چەمکی پێش خۆیان، بەپێی تیۆرییەکیان گۆراوە تا ڕێچکەکی تایبەت و جیاوازی خۆیان دیاری بکەن و بەرو پێشەوای بەرن.

پێش ئەوەی دالی بۆش^۸ و قۆناغە یەک بەدوای یەکەکانی پێکھاتن و جیگیربوونی لە چوارچۆنی گوتاردا بخێنە بەر باس و توێژینەوە، پێویستە گوتار و ئەو بەستینەیی تییدا ئەم دالە بپچمەبەندی دەکەیت، بەگشتی تاوتوێ بکەیت. ئەگەرچی گوتار لە لایەن تیۆری داپژێرانی ئەم بوارەو پێناسەی زۆری بۆکراوە، بەلام هەریەک لەمانە لە شوێنی خۆیدا دەتوانیت بۆ تاوتوێ کردنی هەر جۆرە دەتیک بەسوود بێت و خێندەنەوەی جیاواز بە دەستەو بەدات. لەم توێژینەویدا، سەرەڕای ئاماژە بە گوتار و پێناسە جیاچیاکانی لە لایەن تیۆری داپژێرناوە، بۆچوونەکانی لاڤلاڤ لەم بوارەدا و چەمکە پەسپۆرناوەکانی لێک دراوەتەو و بەپێی دەقە کە تاوتوێ کراون. هەروەها قامک خراوتە سەر ئەو گوتارە لاڤلاڤ و مووفی پێناسەی دەکەن و، سەرەنج دراوە بەو دالانەیی ئەوان لە بەروپێش بردنی تیۆرییەکی خۆیاندا کەلکیان لێ وەرگرتووە.

بە مەبەستی تێگەیینی زۆرتر لە دالی بۆش و شیوەی پێکھاتنی لە گوتاردا، زاراوەگەلێکی دیکە پێوەندیار وەک کوو سووژە، دژگەری، هیژیمۆنی، جومگەبەندی، هاوتەریبی و جیاوازی بەپێی بۆچوونەکانی لاڤلاڤ و مووفی لێک دراوەتەو. گوتار و ئەو شیکارییە لاڤلاڤ و مووفی لە سەری پیادەیی دەکەن، زۆرتر بەرو لای تیۆری داپژێرناوە دەڕوات و کەمتر ئاوپ لە شیکردنەوە دەدەنەو. ئەوان تیۆرییەکی خۆیان بە هەلۆشاندنەوەی تیۆرییەکانی دیکە ڕێک دەخەن. بە واتایەکی تر «بە تێهەلکێش کردن و تێکەڵ کردن و چاک کردنەوەی دوو نەڕیتی سەرەکی، واتە مارکسیزم و پێکھاتەیی خاوی، پەریان بە تیۆرییەکیان دا» (یورگنسن و فیلیس، ۱۳۸۹: ۵۴).

1. Ernesto Laclau
2. Chantal Mouffe
3. Saussure
4. Althusser
5. Foucault
6. Derrida
7. Lacan
8. Empty signifier

پۇمانى کەوتنى ئاسمانەکان، ههشتهمین پۇمانى جهبار جهمال غەریبە و جیاوازییه کی بهرچاوی له گهڵ بهرهممهکانى دیکهیدا له بارى گێرانهوه، گهڵالهى چیرۆک، گێرەر و شیوهى دارشتنى دهقدا ههیه. گهڵالهى تۆکمە، گێرانهوى بى لایه نانه، نواندنهوى رووداو و کردهوه و بیرکردنهوهکان، قامک خستنه سهر چه ندىن مژارى جیاجیای باسنه کراو و تابوو، کهسایه تی پهروه ریی به هیز، گوپانى کهسایه تیى کاراکتیره کان و هه ندی مۆرکی به ییزی دهقه که، بهربلاوییه کی دهوله مند و فره په هه ندی بهم پۇمانه به خشیوه. له م پۇمانه دا نووسهر په رزاهه ته سهر هه ندی مژارى ده گمه ن و تابوو و به گریدانى گێرانه وه مه ندی ئەم بابە تانه له بازنیه کی گێرانه وه ییدا هه ولی داوه له چوارچێوه ی گوتاری جیاجیادا، ئەو مژارانه بنویستیه وه. پۇمانى کەوتنى ئاسمانەکان، سه رى له زۆر ئاقار و دهقه رى مرۆبى داوه؛ له ههر به شییکا، چیرۆکیکی بۆ ئەم مه به سته ئافرانده وه و پێوه ندی بینه راو و نه بینه راوی نیوان ئەم چیرۆکانه له ئاکامدا ئەم دهقه ی به ره هم هیناوه. ئەم شیوه تۆمارکردنه ی ژبان، واته نووسین و گێرانه وه، که تییدا ئەندیشه، رهفتار و لایه نه دهروونییه مرۆبیه کان له دۆخی جۆراوجۆردا، له قهواره ی وشه، واتا و دهلاله تی نووسراودا خۆی دهردخات، یه کێ لهو بوهر و دهرفه تانه یه مرۆف دهتوانی تییدا خۆی بنویستیه وه. «تۆمارکردن به شیوه ی جۆراجۆر تاکه ریکاره بۆ زیندوو هیشته وه ی رووداو گه لی میژووبی له زهین و کۆیادی مرۆفه کاندا» (ئهحمه دزاده، ۲۰۲۲).

ئهدهبی شه ر، که له دلیدا ئەدهبی زیندان به شیکی بهرچاوی ئەم پۇمانه پێک دههینیت، یه کیک له قۆناغه سه ره کییه کانى ئەم دهقه یه که زۆربه ی کهسایه تییه کان و پێشاهاته کان، به شیوه ی راس ته وخۆ یا ناراس ته وخۆ، له ژیر کارتیکه ریی ئەم بابە ته دان. له م به ره مه مه دا شه ر (شه رى نیوان ئیژان و عیراق)، ده ریکی سه ره کی و ده ستینیشانه کی له به ره وه پیش بردنی چیرۆکه که و گهڵاله ی چیرۆکه که دا هه یه و هه موو رووداوه کان به چه شنیک بۆ ئەم بابە ته ده گه رپێنه وه. «پۇمانى سه ره که وتووی بواری شه ر به ده رخستن و شیکردنه وه ی ورد و هه مه لایه نه ی هه سته کانى مرۆف له م کاته دا، ده بیته به و که ره سته گرنگه ی که فایلی مرۆفه شه ره که ره کان و ئەوانه ی که وتونه ته ژیر کاریه گه ریه کانى شه ر ده کاته وه و وه ک به لگه یه کی میژووبی ده بیته تۆمارگه ی ئاکاره کانى مرۆف دژی هاوهره گزه کانى خۆی» (هه مان، ۲۰۲۲).

له پێوه ندی له گهڵ گوتاری شه ردا، که ئاکامی دژبه رى و دووبه ره کیی نیوان دوو روانگه، بیر یا خواسته، و کاتی رووبه روو بوونه وه ی ئەم دوو لایه نه ئە گه ر سنووره کان تیپه رپین، شه رى لى ده که ویتنه وه، ئە گه ر سه ره نجی کۆمه لگا و به ستینی کۆمه لایه تی له م پۇمانه دا بدریت، ئەم دووبه ره کییانه له دیارده جیاجیایانى پێکهینهرى ئەم به ستینه وه بهرچاو ده که ویت؛ وه کو دژایه تی بابە ته سۆزدارانه کان له گهڵ رپسا باوه کانى کۆمه لگا که نه ریتیکی دووردریژی له پشته،

لێکدژیی خواستی خەلک لە بەرانبەر خواستی دەستەلاتی فەرمی، ناتەبایی هەلس و کەوتی خەلک لە گەڵ گرووپە سەرەپۆ ئایینیەکان.

۲- پێشینە

پۆمانی کەوتنی ئاسمانەکان، کە زۆر پەهەند و لایەنی تیدا نوێندراوەتەوه و تایبەتمەندیی خۆی ھەیە، قامکی خستوووتە سەر چەندین مژاری گرنگ و بنەمایێ کە لە بەرھەمە جۆراوجۆرەکان و تەنانت لە نووسراوە ئەدەبییەکانیشدا بە دەگمەن وە بەرچاو دەکەون. بۆ نووسینی ئەم وتارە، سەرچاویەکی پراستەوخۆ کە پێوەندی بەم پۆمانەویەیت و ئەم مژارە توتوی کردییت، وەکوو پێشینە لە بەردەستدا نەبوو؛ واتە وتاریک کە چەمکە تایبەتمەندەکان بە گوتار و ھەرھەدا دالی بۆش و ئەو دالە جۆراوجۆرانە لاکلاو پێناسە کردوو، سەبارەت بەم پۆمانە و پۆمانیکی تری کوردی لە بەردەستدا نەبوو. زۆرتەر لە سەرچاوە سەرەکییەکانی تیۆری دارپێژەکان وەک کتیب و ھەندێ وتاری تر بۆ ناماژەدان کەلک وەرگیراوە کە زۆرتەر پەرژاوەتە سەر تیۆرییەکان.

چەندین نووسراوە لە مەلپەرەکاندا لە سەر ئەم پۆمانە بلأو بوونەتەوه کە زۆرتەر یا ھەسفیکی سەرەتاییە یا کورتەییە کە لە چیرۆکە کەیان ھیناوتەوه. یەکیک لەو نووسینانە بە شیوەییەکی تیۆریک ئاوێرێ لێ داوەتەوه، ئەگەرچی ھەروا کە لە سەرنووی بابەتە کەدا دیارە نەپەرژاوتە سەر مژاریکی تایبەت، «خوێندنەویەکی ناوەرۆکیانە کەوتنی ئاسمانەکان»، نووسراوەی ھاشم ئەحمەدزادە (۲۰۱۶)یە؛ لەم نووسینەدا، ئەحمەدزادە سەرەتا باسی لە گۆرپینی شیوازی نووسینی نووسەر لە چاو پۆمانەکانی پێشوویدا کردوو و چەندین نمونە ھیناوتەوه. بەلام مەبەستی سەرەکی ئەو، ھەروا کە وترا، خوێندنەوی ناوەرۆکیانە بەرھەمەکیە و بە سەر چەندین بەشدا دابەشی کردوو: پۆمان و شەر، تۆمارکردنی ئەدەبییانە پووداوە میژووییەکان، غەزەبی ئاسمانەکان، شەر و ژن و پیاو، ناوەندی کەوتنی ئاسمانەکان، و چێژ و ھەزی جنسی.

خەدر ڕەسوول ئەبابەکر (۲۰۲۲)، لە نامەی ماستەرەکەیدا بە ناوی جەنگ و کاریگەراییەکانی لە سەر کۆمەڵگە، بە کەلک وەرگرتن لە میتۆدی شیکاری ناوەرۆک، جەنگ و کاریگەراییەکانی لە سەر کۆمەڵگە لە دوو پۆمانی کەوتنی ئاسمانەکان و سەردەمی گریانی بەلقیس، بەرھەمی جەبار جەمال غەریبدا توتوی کردوو. لەم توێژینەویەیدا نووسەر بە سەرنجدان بە دەقەکان، کاریگەراییەکانی جەنگ و دەرھاویشتە دەروونی و کۆمەلایەتیەکانی بەپێی تەمەن و پەگەز بەتایبەت لە کۆمەڵگای کوردیدا دیاری کردوو و ھەولێ داوە بە ھەستەنەوی ژانری ئەدەبی بە

واقیعی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه، ده‌ست بخاته سه‌ر ئه‌و گرڤتانه و، به‌پێی ناوه‌رۆکی رۆمانه‌کان لێکیان ده‌داته‌وه.

هه‌ژار مه‌جید (۲۰۲۲)، له‌ ماله‌په‌ری ناوه‌ندی رۆشنییری ئه‌ندیشه‌دا، بۆ ناساندنی ئه‌م به‌ره‌مه‌ باسی تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی نووسینی جه‌بار جه‌مال غه‌ریب له‌ سه‌رجه‌م نووسینه‌کانی ده‌کات و دوا‌ی ئاماژه‌ به‌ توانستی نووسه‌ر له‌ ئافران‌دنی دیمه‌ن و کاراکته‌ره‌کاندا، شیوه‌ی که‌سایه‌تی په‌روه‌ری و هه‌لبه‌ژاردنی که‌سایه‌تییه‌کان شرو‌فه‌ ده‌کات. له‌ فایله‌کی ده‌نگی که‌ له‌ یوتیویدا ب‌لا‌و بووه‌ته‌وه، که‌سیک به‌ ناوی چیامان، له‌ ژێر ناوی «هه‌له‌کانی جه‌بار جه‌مال غه‌ریب له‌ که‌وتنی ناسانه‌کان (له‌ دیدی خوێنه‌ریک)» دا، وێرای ئاماژه‌ به‌ ناته‌بابی پێشینه‌ و تیگه‌یشتنی که‌سایه‌تییه‌کان له‌ پینکه‌اته‌ی گه‌له‌له‌ی چیرۆکه‌که‌، باس له‌ که‌م‌و‌کو‌رتیه‌یه‌کانی دارشتنی که‌سایه‌تییه‌کان له‌ باری لۆژیکیه‌وه‌ ده‌کات و سه‌رنجی خوێنه‌ر بۆ لایه‌نگری نووسه‌ر له‌ هه‌ندی که‌سایه‌تییه‌کان بۆ نمونه‌ فوئاد را‌ده‌کێشیت.

ئه‌حمه‌دی‌راد و سه‌جادی (۱۳۹۳)، له‌ وتاری «خوێنده‌وه‌ی لاکلا‌تۆبی له‌ ئیدی ده‌روات بۆ شاری شیعر به‌ره‌مه‌ی رێچارد فۆرمه‌ن» دا هه‌ولیان داوه‌ ئه‌م شانۆیه‌ به‌پێی روانگه‌ی لاکلا‌تۆ تاوتوێ بکه‌ن. دژگه‌ری^۱، سووژه‌ و دالی بۆش، که‌ له‌ بۆچوونه‌ پاش‌مارک‌سیستیه‌که‌ی لاکلا‌تۆدا سی چه‌مکی سه‌ره‌کین، له‌م شانۆیه‌دا به‌پێی دیالۆگه‌کان و کرده‌ و جو‌له‌کان لێک‌دراونه‌ته‌وه‌. ئینجا قامک خراوته‌ سه‌ر ئه‌و لایه‌ن و تایبه‌تمه‌ندیانه‌ی ده‌قاده‌ق له‌ گه‌ل چه‌مکه‌کانی سه‌ره‌وه‌ یک ده‌گره‌وه‌ و ئه‌و پێناسه‌یه‌ی لاکلا‌تۆ له‌م چه‌مکانه‌ ئاراس‌ته‌ی کردووه‌، به‌ وردی له‌م شانۆنامه‌یه‌دا تاوتوێ کراوه‌.

۳- بنه‌مای تیۆریک

۳-۱- پێناسه‌ی گوتار و بۆچوونه‌ جیا‌جیا‌کان

بۆ ناسین و تیگه‌یشتنی زیاتر له‌ گوتار ده‌بی قۆناغه‌کانی سه‌ره‌له‌دان‌ی ئه‌م چه‌مکه‌ له‌ به‌ستی‌نی کۆمه‌لایه‌تی، ره‌وتی می‌ژوویی و ئال‌و‌گۆ‌ری له‌ باری واتایی و شیوه‌ی به‌کاره‌یتانی له‌ بواره‌ جیا‌جیا‌کاندا شرو‌فه‌ بک‌یت. گوتار له‌ سه‌ره‌تادا به‌ واتای وتووێژ، قسه‌کردن و ئاخوتن بووه‌؛ کاتی ئه‌م وشه‌یه‌ به‌ کار ده‌هات، پێجگه‌ له‌وه‌ مه‌به‌ستیکی تری به‌ دواوه‌ نه‌بوو و له‌ بازنه‌ی ئه‌و وشانه‌دا واتای خۆی دیاری ده‌کرد. به‌لام دوا‌به‌دوا‌ی ئه‌وه‌، ده‌قه‌ری واتایی ئه‌م وشه‌یه‌ گۆ‌ردرا و بوو به‌و چه‌مکه‌ی که‌ ئیستا به‌ چه‌ندین پێناسه‌ له‌ تیۆرییه‌ ئه‌ده‌بی، کۆمه‌لایه‌تی و فله‌سه‌فیه‌کاندا ده‌ناس‌یت و له‌ توێژینه‌وه‌ جیا‌جیا‌کاندا وه‌ به‌رچاو ده‌که‌و‌یت.

ئەم وشەییە لە زمانی کوردیدا دوو هاوواتای بۆ دانراوە: گوتار و وێژمان. لەم توێژینەوهدا هاوواتای یەكەم، واتە گوتار بە کار هێنراوە.

زاراوەی "شیکاریی گوتار" بۆ یەكەم جار لە ساڵی ۱۹۵۲دا لە وتاریکی زلیگ هەریس،^۱ زمانناسی بەناوبانگی شینگلیزی، بە کار هاتوووە. هەریس لەم وتارەدا ڕوانگەیەکی بیچمخوێزانەیی لە ڕێستە بە دەستەوه داوە و شیکاریی گوتاری، تەنیا بە ڕوانینیکی بیچمخوێزانە (پێکھاتەیی خوێزانە) بۆ ڕێستە و دەق پێناسە کردوووە. پاش هەریس زۆریک لە زمانناسەکان شیکاریی گوتاریان لە بەرانبەر شیکاریی دەق دانوو. بە ڕوای ئەم کەسانە، شیکاریی گوتار ڕێتیپە لە شیکاریی پێکھاتەیی زمانی ناخوتن-وێکوو دیمانە، وتوێژ و وتاردان و شیکاریی دەق کە شیکاریی پێکھاتەیی زمانی نووسین-وێکوو وتار، ڕاپۆرت و هتد. دەگرێتەوه. زۆری نەخایاند کە هەندێ لە زمانناسان ئەم چەمکەیان لە واتایەکی جیاوازدا بە کار هێنا. ئەم تاقمە دواییە، لە سەر ئەو ڕوایە بوون شیکاریی گوتار زۆرتر دەپەرژێتە سەر ئەمرک یان پێکھاتەیی ڕێستە و دۆزینەوه و وەسفکردنی پێوەندیەکانی نێوانیان. بە واتایەکی تر، شیکاریی گوتار لای ئەم کەسانە ڕێتی بوو لە ناسینی پێوەندیی دوولایەنەیی ڕێستەکان و ڕوانین بۆ گشتی ئەو شتە کە ئاکامی ئەم پێوەندییانەییە بە پێی ئەم پێناسەییە، لە شیکاریی گوتاردا، بە پێچەوانەی شیکارییە نەڕێتیپە زمانناسانەکان. ئیدی تەنیا پێوەندیان لە گەڵ هێمانە ڕێستەسازانە و وشەییە پێکھاتەییەکانی ڕێستە وێکوو سەرەکیترین بنەمای شروەقی واتا، واتە بەستینی زمانی (Co-text) نییە بەلکوو دەپەرژێتە سەر بابەتیکی سەرتر لەوه، واتە هۆکارەکانی دەرەوی دەق؛ وێکوو بەستینی هەلوەرجی (Context of situation) فەرھەنگی، کۆمەڵایەتی و هتد (فرکلان، ۱۳۷۹: ۷-۸).

باختین لە وتاری «گوتار لە ڕۆماندا» لە سەر ڕۆسی فۆرمەکان یا چەشنە ئەدەبییەکان وێکوو نموونەکانی فۆرمی وتوێژتەوهراوە پێداگری دەکات؛ بەتایبەت لە سەر لیکژێری نێوان شیعر و ڕۆمان ورد دەبێتەوه (Klages, 2011: 136). بیروبووچوونی فووکۆ لە سەر گوتار، جیاوازی، ئەو لە بەرانبەر بۆچوونە مارکسیستیپەکاندا کە پێناسە و واتای جیاان هەییە، ڕوانگەی خۆی لەم بوارەدا تیۆریزە دەکات و پێناسەییەکی دیکە بۆ دیاری دەکات. «گوتار، لە بەرھەمەکانی فووکۆدا وشەیی سەرەکییە. ئەگەرچی لە ئەدەبی فەرانسەدا گوتار زاراویەکی باو بوو و زۆر ئاماژەیان پێداوە، بەلام گەشتن لە زانستە کۆمەڵایەتی و مۆیپەکان لە ئەمڕۆدا و پەرەسەندنی یی سنووری لە ئێستادا، قەرزدارێ هەولێ ھەرمەندەکانی فووکۆیە» (حاجلی، ۱۳۹۴: ۶۴).

دەکرێ شیکارییەکان بە دوو دەستە دا بەش بکەین: شیکاریی دەق وێکوو بەرھەمیکی ئەدەبی و شیکاریی دەق وێکوو بەرھەمیکی گوتارمەند. «ئەرکی ڕەخنەگری دەستەیی یەكەم، کردنەوهی ڕەمژەکانی دەق و پێشاندانی ئەو شتەییە لە تیکەلایبی فۆرمی ھونەریی بەرھەم و واتاکەیی بە دەست دەکەوێت [...] دەستەیی دووھەم، ئاکامی شیکاریی بەرھەمی ئەدەبی وێکوو ڕووداویکی

گوتارمەندە» (صابرپور و غلامی نژاد، ۱۳۸۸: ۱۰۲-۱۰۱). فێرکلاف پەرژاوتە سەر شیکاریی رەخنەیی گوتار و لە چوارچۆنیەکی شیکارییانەدا بەمەبەستی توێژینەوە لە پێوەندیەکانی نیوان زمان، دەستەلآت و ئایدیۆلۆژیدا، لە بەرچاوی دەگرێت. ئەو وەها بۆ گوتار دەپروانیت: «چۆنیەتی بیچمگرتنی واتا و پەیامی یەكە زمانییەکان لە پێوەندی لە گەڵ ھۆکارە ناوکییەکانی زماندا» (فرکلاف، ۱۳۷۹: ۸).

ماریان یۆرگینسین و لویز فیلیس، لە بەرھەمە کەیاندا بە ناوی تیۆری و شیۆ لە شیکاریی گوتاردا سەرنجی زۆریان بە بیروبوچوونەکانی لاکلائۆ و مووفی داوە و گوتاریان لە سێ بواردا تاقووی کردووە: (۱) تیۆری گوتاری لاکلائۆ و شانئال مووفی. (۲) شیکاریی گوتاری رەخنەیی. (۳) دەروونناسیی گوتارمەند. لە روانگەیی ئەوانەو «شیکاریی گوتار بۆچوونێکی تاک نییە بە لکۆ کۆمەڵێک لە بۆچوونە نیوانبوارییەکانە کە دەکرێ لە توێژینەوە و خوێندنەوە جیا جیاکاندا بە مەبەستی کڕوکاش لە دەرە جۆراوجۆرە کۆمەڵایەتیەکاندا بە کاریان بێنیت» (یورگینسین و فیلیس، ۱۳۸۹: ۱۷).

ئەوان شیۆی کاری گوتاریان لە گەڵ نمونەیی جۆراوجۆر و کەلک وەرگرتن لەو تیۆرییانەیی لەم بواردا پیشکەش کراون، خستە بەر توێژینەوە. «دەکرێ شیکاریی گوتار لە ھەموو بوارێکی توێژینەوەدا بە کار بھێت، بەلام ناکرێ ھەموو چوارچۆنیە تیۆریکەکان لە شیکاریی گوتاردا بە کار بھێت. خالی سەرنجراکێش لێدەدایە کە ناکرێ شیکاریی گوتار وەکوو شیۆیەکی شیکاریی دا براو لە بنەما تیۆریک و رێبازناسانەکان بە کار بھێت. لە شیکاریی گوتاردا، تیۆری و شیۆ پێکھەوێ گری دراو و توێژەر بۆ ئەوێ توانیت شیکاریی گوتار وەکوو شیۆی خوێندنەوێ ئەزمونمەند بە کار بێنیت، دەبی پیشگریمانە بنەمایە فەلسەفیەکانی قەبوڵ بکات» (یورگینسین و فیلیس، ۱۳۸۹: ۲۱).

برایان پالتریج، لە کتێبە کەیدا بە ناوی پێشەکییەکی بۆ شیکاریی گوتار، چەمک و پێناسەکانی بە شیۆیەکی سادە و شیاوی فێربوون داڕشتووە؛ بەتایبەت بۆ ئەو کەسانە کە زۆر ئاشنای ئەم بوارە نیین زۆر بە کەلک دێت. بە بروای ئەو «شیکاریی گوتار لە سەر زانیاریی زمانی سەرتر لە وشە، پاراگراف، دەستەوشە و رستە پێداگری دەکات کە بۆ پێکھێنانی پێوەندییەکی سەرکەوتوو پێویستە. ئەم بۆچوونە، دەپەرژێتە سەر ئۆلگویی زمانی نیو دەرەکان و پێوەندیی نیوان زمان و بەستینە کۆمەڵایەتی و فەرھەنگییەکانی دەق» (پالتریج، ۱۳۹۹: ۱۵-۱۴).

ئارتوور ئاسایرگیز لە کتێبی شیکاریی گوتاری کارپیکەرانەدا ھەولێ داوە ئەم چەمکە لە سەر ژبانی ئەمرۆ و بابەتە جیا جیاکانی سەردەمی ئیستا کە مەرووف پێوەندیی زۆری لە گەڵیاندا ھەیە و بە چەشنێک ژبانی مەرووفی ئەم سەردەمە پێکدەھێنن، بە کار بھێنیت. ئەو ھەول دەدات بە پێی ئەوێ گوتار بابەتیکی نیوانبوازی و زۆر بەربلاو، بە گری دانێ گوتار لە گەڵ فەرھەنگی گشتی،

راگه‌مینره‌کان و ژبانی رۆژانه، له سه‌ر ئه‌و پانتاییه نامۆیانیه‌ی که تا ئێستا له باری گوتاره‌وه تاوتوێ نه‌کراون، بکۆڵێته‌وه. ئه‌و له پێناسه‌ی گوتاردا هه‌نگاوێک ده‌یته‌ پێشه‌وه و زاراوه‌ی شیکاری ره‌خنه‌گرانه - فره‌په‌هه‌ندی^۱ گوتار پێشکه‌ش ده‌کات و لایه‌نیکی نوێ ده‌خاته سه‌ر شیوه‌ی شیکاری گوتار. به‌ رای ئه‌و «شیکاری گوتار ده‌په‌رژێته سه‌ر ئه‌م بابته‌ی که ئێمه‌ی ناخۆه‌ر چۆن زمان به‌ کار ده‌یه‌نین و ئه‌مه‌ی که زمان چۆن ناسنامه، پێوه‌ندییه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان و جیهانی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیه‌ی ئێمه‌ پێک ده‌یه‌نینت» (آسابرگر، ۱۳۹۸: ۲۰).

شیکاری گوتاری سیاسیه‌ی، که هه‌لگری کۆمه‌لێک له شیکاری گوتار و هه‌روه‌ها که‌سانی شیکه‌ره‌وه‌ی وتاره، له ژێر چه‌تری گوتاری سیاسیه‌وه، چه‌ندین بیرمه‌ندی ئه‌و بواری له دووتوویی کتێبێکدا کۆ کردووه‌ته‌وه که له‌م بواره‌دا جینگای سه‌رنجه. له‌م کتێبه‌دا ئاماژه به‌ ده‌سه‌رچاوه‌ی برۆپایه‌کراو له‌ بواری تیۆری شیکاری گوتاری سیاسیه‌ ده‌کات که له‌ شوناسی بابته‌ی سیاسیه‌ ده‌کۆڵنه‌وه و بایه‌خ و قورسایه‌ی تایبه‌ت به‌ خۆی هه‌یه. «شیکاری گوتاری سیاسیه‌، هاوشیوه‌ی شیکاری گوتار (ره‌خنه‌گرانه) له‌ رۆانینیکی گشتیدا، کارێکی سه‌رت له‌ ره‌نگدانه‌وه و نواندنه‌وه‌ی په‌تی رۆوداوه‌کان ئه‌نجام ده‌دات که له‌ جیهانی واقعه‌دا رۆو ده‌دن. ئه‌م شیکارییه‌، رۆوداوه‌کان سه‌ره‌له‌نوێ ده‌خوێنێته‌وه و شروقه‌یان ده‌کات و ئه‌و تیگه‌یشتن و لێکدانه‌وه به‌ره‌مه‌هاتووه به‌ ئاکام گه‌یشته‌وه، فرموڵه‌بندی، بێچه‌مه‌ندی و جومگه‌به‌ندی ده‌کات» (لاکلاو و دیگران، ۱۳۹۷: ۳۹).

سارا میلز^۲، له‌ پێناسه‌ی گوتاردا زۆتر سه‌رنجی به‌ رۆانگه‌ و بۆچوونه‌کانی میشیل فووکۆ داوه. به‌ رای فووکۆ، گوتار له‌ نیشانه‌کان پێک هاتووه به‌لام ئه‌ریکیان له‌ به‌کارهێنانی نیشانه‌کان زۆتره و هه‌ر ئه‌م تایبه‌تمه‌ندییه‌یه که ته‌نیا به‌ زمان، قسه‌ و ناخوته‌ دانا‌شکێته‌وه. «یه‌که‌م پێناسه‌ی فووکۆ له‌ گوتار، گشتی‌ترینی ئه‌و پێناسانه‌یه: قه‌له‌مه‌ره‌وی گشتیه‌ی هه‌موو ده‌برینه‌کان؛ واته‌ هه‌موو ئه‌و ده‌برین یا ده‌قانه که واتادارن و له‌ جیهانی واقعه‌دا شوێن داده‌نن، به‌ گوتار ئه‌ژمار ده‌کرن. ئه‌مه‌ پێناسه‌یه‌کی گشتیه‌ی و به‌ گشتی فووکۆ له‌ به‌ره‌مه‌ سه‌ره‌تایه‌یه‌کانیدا که باسی چه‌مکی گوتار له‌ ئاستیه‌کی تیۆریکدا ده‌کات، به‌ کاری ده‌یه‌نینت. پێناسه‌ی دووه‌می فووکۆ له‌ گوتار: گروویکی جیاکاری هه‌لگر له‌ ده‌برینه‌کان؛ پێناسه‌یه‌ک که فووکۆ کاتێ باسی پێکهاته‌ تایبه‌ته‌کانی نیو گوتار ده‌کات، زۆر که‌لکی لێ وهرده‌گرێت» (میلز، ۱۳۹۲: ۱۷). سستیغه‌نی ته‌یلۆر، له‌ کتێبێک به‌ ناوی گوتار چییه‌؟ دا‌به‌شکاریه‌یه‌کی دیکه به‌ ده‌سته‌وه ده‌دات: «ده‌کری شیکاری گوتار له‌ رۆانینیکی گشتی، به‌ سه‌ر دوو گروپدا ده‌سته‌به‌ندی بکری: ئه‌و شیکاری

گوتاره‌ی له ژێر کارتی‌که‌ری می‌شێڵ فووکۆدایه و ئەو شیکاری گوتاره‌ی له ژێر کارتی‌که‌ری نه‌ریتی زمانناسی له ئەوروپا و ولاته ئینگلیزی‌زمانه‌کان، به‌تایبەت ئۆسترالیا، ئینگلیز و ئامریکادایه. بۆچوونی فووکۆی، زۆرتر دەرژێته سەر چه‌مکه مه‌زنه‌کان وه‌کو پراکتیس، ده‌سته‌لات، گوتاره‌کان و زانیاری؛ له کاتی‌که‌دا گوتار له سەر بنه‌مای زمانناسی، زۆرتر له سەر ئاسته ورده‌کانی ده‌ق چڕ ده‌یته‌وه و له‌وانه‌یه له ده‌قه‌وه به‌رهو پیکهاتیه‌کی مه‌زن‌تریش بجووڵێته‌وه» (تیلور، ۱۳۹۷: ۱۳).

یه‌کی‌ک له تایبه‌تمه‌ندییه سهره‌کییه‌کانی گوتار و هۆکاری ئەوه‌ی که پێناسه‌ی زۆر له‌خۆ ده‌گرێت، پانتایی به‌ربالای ئەم بواره‌یه که ده‌قه‌ری جیا‌جیا له به‌ر ده‌گرێت. هه‌ریه‌ک له‌م شیکاری گوتارانه ئە‌گه‌رچی بۆچوونیکی تایبەت به‌ خۆی هه‌یه و له‌ پوانگه‌یه‌کی جیاوازه‌وه بۆ گوتار ده‌روانیت، به‌لام هه‌موویان هاوته‌ریب له‌ گه‌ڵ یه‌ک، گه‌شه به‌م ده‌قه‌ره ده‌دن و بابەتیکی پێ زیاده‌که‌ن. له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا هه‌ول دراوه گوتاری نیو ده‌قی پوانگه‌یه‌کی لاکلاڤۆه تاوتوێ بکری‌ت و ئەو چه‌مک و زاراوه تایبه‌تانه‌ی لاکلاڤۆ له‌ تیۆرییه‌که‌یدا که‌لکی لی‌وه‌رگرتوون، پێناسه بکری‌ن. واته گوتاری زالی پێوه‌ندیاری نیو ده‌قه‌که و په‌وتی پیکهاتنی به‌ دروستی ده‌ستنیشان و به‌پێی ئەو چه‌مکه‌نی که باسی لی‌وه‌ کرا، تاوتوێ بکری‌ت.

۲-۳- پێناسه‌ی لاکلاڤۆ بۆ گوتار

له‌ پوانگه‌یه‌ی لاکلاڤۆه، گوتار و زۆربه‌ی چه‌مکه په‌یوه‌سته‌کان به‌م زاراوه‌یه، پێناسه‌ی تایبەت به‌ خۆیان هه‌یه. ئەو به‌ چه‌شنیک بێرکردنه‌وه‌ی خۆی، له‌ بۆچوونه‌کانی پێش‌خۆی به‌ پوانینی جیاواز جیا ده‌کاته‌وه. به‌ رای ئەو، هه‌ر گوتاری‌ک هه‌ولێکه بۆ زالی‌بوون به‌سەر ده‌قه‌ری گوتارمه‌نددا، به‌ مه‌به‌ستی پێگه‌ری‌کردن له‌ گه‌رانی جیاوازییه‌کان، بۆ دروست‌کردنی یه‌ک ناوه‌ند. ئەو گرنگیه‌کی زۆر به‌ سیاسه‌ت ده‌دات و پێناسه‌ی خۆی له‌ سیاسه‌ت و هه‌ا پێشکه‌ش ده‌کات: سیاسه‌ت به‌پێک‌خراو‌کردنی کۆمه‌لگا به‌ ریزه‌ندییه‌کی تایبەته، که هه‌موو شی‌وه ئە‌گه‌رمه‌نده‌کانی تر به‌لاوه ده‌ی‌ت. «شیکاری گوتاری سیاسی، توێژینه‌وه‌یه‌کی نیوان‌بوری و چه‌ند‌بورییه که له سەر په‌هه‌نده‌ زمان‌سانه و گوتارمه‌نده‌کانی ده‌قی سیاسی و، سرووشتی سیاسی پراکتیسی گوتارمه‌ند چڕ ده‌ی‌ته‌وه. ئەم چه‌شنه توێژینه‌وه له سەر ئەم بیروبو‌چوونه‌راوه‌ستاه که شیکاری گوتار ناتوانی‌ت به‌ ته‌نیا و به‌س له‌ چوارچێوی زمان‌سانه و تیۆری و پێ‌بازناسیی گوتارمه‌نددا کار بکات و ده‌بێ به‌روه شی‌وه‌کان، چوارچێوه‌کان و ناوه‌رۆکی بواره‌کانی تر به‌رێ بکه‌وی‌ت. هاوته‌راز‌کردنی شیکاری گوتاری سیاسی و شیکاری گوتاری په‌خنه‌گرانه ئەم وێنايه له‌ زیندا دروست ده‌کات که شیکاری و تاوتوێ کردن به‌ناچار ده‌بێ به‌ نیگایه‌کی په‌خنه‌گرانه‌وه‌ ی‌ته

«نه‌نجام» (لاکلاڤ و دیگران، ۱۳۹۷: ۴۰). لاکلاڤ و مووفی له چه‌مکی گوتاردا نه‌ک تهنیا زمان، به‌لکو هه‌موو دیارده کۆمه‌لایه‌تییه‌کان ده‌بیننه‌وه. چونکو به‌ رای‌ ئه‌وان گوتاره‌کان مادی‌ن و هه‌موو دیارده کۆمه‌لایه‌تییه‌کان ملکه‌چی هه‌مان بنه‌واشه‌ن که زمان ملکه‌چییه‌تی. لاکلاڤ و مووفی، هاوړا له‌ گه‌ل پیکهاته‌یی‌خواییدا له‌ سه‌ر ئه‌و رای‌ه‌ن یه‌ک گوتار هه‌رگیز ناتوانیت‌ خو‌ی و‌ها جینگیر بکات که تاقه‌ گوتارنیک ییت‌ بابته‌تی کۆمه‌لایه‌تی پیکهاته‌مه‌ند ده‌کات. تیوری‌ی گوتار، به‌ره‌ستیتی^۱ و ئایدیۆلۆژی به‌ یه‌ک‌یک ده‌زانیت. به‌ره‌ستیتی، به‌هه‌لکه‌وت‌به‌وون ده‌شاریت‌ه‌وه؛ که‌واته به‌ره‌ستیتی ئایدیۆلۆژیکه‌. هه‌موو واتا‌کان له‌ گه‌رڼ و هه‌موو گوتاره‌کان به‌هه‌لکه‌وت‌ن. «مه‌به‌ست له‌ تیوری‌ی گوتار، تیگه‌یشتن له‌ بابته‌تی کۆمه‌لایه‌تی وه‌کوو هه‌لس‌ازاو‌نکی کۆمه‌لایه‌تییه‌. لاکلاڤ و مووفی له‌ به‌ره‌مه‌کانیادا زۆرتر ناوړ له‌ تیوری‌ی‌دا‌رشتن ده‌دنه‌وه، بۆ‌یه که‌ره‌سته‌ی کرداری‌ی ئه‌وتۆ بۆ شیکاری‌ی گوتاری ده‌ق‌ته‌وه‌ر به‌ ده‌سته‌وه‌ ناده‌ن» (یورگسن و فیلیس، ۱۳۸۹: ۵۳).

ئه‌وان تیوری‌یه‌کی‌ان له‌ رینگه‌ی هه‌ل‌ه‌شان‌دنه‌وه‌ی تیوری‌یه‌کانی دیکه‌وه‌ پیک هینا. «تیوری‌یه‌کی‌ی خو‌یان به‌ تیکه‌ه‌ل‌کیش و که‌م و زیاد کردنی دوو نه‌ریتی مه‌زن، واته‌ مارکسیزم و پیکهاته‌یی‌خوای پیک هینا. مارکسیزم، خالی ده‌ستپنکی بۆ بیرکردنه‌وه‌ له‌ بابته‌تی کۆمه‌لایه‌تی بۆ‌یان ده‌سته‌به‌ر کرد و پیکهاته‌یی‌خوایی، تیوری‌یه‌ک له‌ به‌اره‌ی واتا. ئه‌وان ئه‌م دوو نه‌ریتیه‌یان له‌ چوارچۆیه‌ی تیوری‌ی پاش‌پیکهاته‌یی‌خوایانه‌ پیکه‌وه‌ تیکه‌ل کرد. به‌پیی ئه‌م تیوری‌یه‌، سه‌ره‌جه‌م ده‌قه‌ری کۆمه‌لایه‌تی، به‌ تۆرپک له‌ پرۆسه‌کان ئه‌ژمار ده‌کران که‌ واتا له‌ نیویاندا به‌دی ده‌هات» (یورگسن و فیلیس، ۱۳۸۹: ۵۴). کاتی لاکلاڤ و مووفی باسی «پاش‌مارکسیزم» ده‌کهن، مه‌به‌ستی‌ان هه‌ل‌ه‌شان‌دنه‌وه‌ی چه‌مه‌که‌ ته‌وه‌ریه‌کانی تیوری‌ی مارکسیستییه‌. ئه‌وان له‌م پێدا‌چوونه‌وه‌یدا تهنیا ئامانجیان نووسینی میژووی مارکسیزم نییه‌، به‌لکوو پێیان وایه‌ هه‌ل‌ه‌شان‌دنه‌وه‌ی وته‌زا تیوریکه‌ مارکسیستییه‌کان یی ناو‌ر‌دانه‌وه‌ له‌ پرو‌وداوه‌ ده‌ره‌کییه‌کان جیه‌جی‌ ناییت. له‌ راستیدا، واقعی ئه‌مرۆ به‌ وته‌زا‌کانی پیش‌وو شرو‌قه‌ نا‌کری. بۆ‌یه، ئه‌و جیاوازییه‌ی ئه‌وان له‌ نیوان دوو ئاستی ئۆنتیک و ئۆتۆلۆژیکال له‌ به‌رجاویان گرت، گرنگه‌. ئه‌وان له‌ سه‌ر ئه‌م پرۆایه‌ن، گو‌ر‌ان له‌ مارکسیزمه‌وه‌ به‌ره‌و پاش‌مارکسیزم نه‌ته‌نیا ئۆنتیک، به‌لکوو ئۆتۆلۆژیکال‌یشه‌ (لاکلاڤ و مووفی، ۱۴۰۰: ۹-۸).

لاکلاڤ و مووفی بۆ پێناسه‌ی ئایدیۆلۆژیا سه‌رنج ده‌دنه‌ بۆ‌چوونه‌کی‌ی فووکۆ و ده‌سته‌وشه‌یه‌کی‌ی دیکه‌ی بۆ‌ داده‌نین: «فووکۆ به‌ هو‌ی په‌رژوب‌لایی ده‌سته‌لات له‌ سه‌رانسه‌ری کۆمه‌لگادا، چه‌مکی ئایدیۆلۆژی به‌ چه‌مکی‌ی پر‌به‌پێست نازانیت و له‌باتی ئه‌وه‌ چه‌مکی «گوتار» پێش‌نیار ده‌کات. له‌

هزری فوو کۆدا، گوتار چه مکیکه به ناویهری دهسته لات فۆرم ده گریت و دهسته لات له ڕینگه ئه وهوه داده سه پیت. که وایه فوو کۆ له نیوان پانتاییه گوتارمه ند و ناگوتارمه ند کاندایا وازی داده نیت و له سه ر پتوه ندی دیالکتیکی نیوانیان پنداگری ده کات. له کاتیکدا لا کلاتۆ و مووفی به پچه وانه ی فوو کۆ، جیاوازییه ک له نیوان بابته ی گوتارمه ند و ناگوتارمه نددا له بهرچاو ناگرن. ئه وان له سه ر ئه م بهر وایه ن که هه موو بابته یی کۆمه لایه تی، ته نانه ت ئابووریش، بابته ی گوتارمه ندن و له چوارچۆی گوتاره کاندایا ده بنه خاوه ن واته. که وایه ئه مانیش وه کوو فوو کۆ رایان وایه له چوارچۆی نویدا، ئایدیۆلۆژی جیگایه کی نییه. ئه وان به گۆرانی واتای ئایدیۆلۆژی بۆ گوتاری هێژیمۆن، ئه و گوتاری که توانیوه واتای جیا جیا له پانتایی گوتارناسییدا^۱ به لاره بنیت، توانیوه له سیسته می دال و مه دلوه لی خۆیاندایا ئه و واتایه ی مه به سه ستیان بووه، جومگه به ندی و هێژیمۆن بکه ن. به م چه شه نه، ئایدیۆلۆژی له واتا تازه کهیدا، نه به واتای سیسته می ک له و ئایدیایانه یه واقع به لاریدا ده بن و کۆمه لانی خه لک سست ده که ن، به لکوو به واتای گوتاری زاله که به جیهانی کۆمه لایه تی واتا ده به خشیته «کرمانی و دلاوری، ۱۳۹۵: ۱۴۰».

لا کلاتۆ و مووفی، سه رجهم دۆخه کانی تر که گوتار به لاره ی ده نیت، به مهیدانی گوتار ناو برده ده که ن. مهیدانی گوتار، کۆگایه که بۆ هه لگرته ی «زیاده واتا»^۲ ی به رههم هاتوو. گوتار هه ول ده دات به که م کردنه وه ی چه ندواتایی هیمانه کان و گۆرانیان به ره و دۆخیک که واتایه کی جیگریان هه ییت، بیانکات به کات^۳. گوتار، دابه سه یی یان وه ستانیککی کاتی له ئال و گۆری واتادا پینک ده هینیت. واتاکان هه یچ کاتیک جیگری نابن و له هه مان کاتدا هه رگیز به ته واوی له گه ر و کراوه نین. له تیۆریکه ی ئه واندایا چه مکی گوتار، جیگه ی چه مکی پیکهاته ده گریته وه. ئه وان گرنگییه کی زۆر به سیاسه ت ده دن و پیناسه ی خۆیان له سیاسه ت پیکه شه ده که ن. «به گشتی، به رههم هینانه وه ی واتا و گۆرانی شیوه ی ده ستنیشان کردنی واتا، کرداریکی سیاسین. نابج له سیاسه ت له تیۆری گوتاردا، پیناسه یه کی سنووردار وه کوو شیوه ی حزبییه که ی پیکه شه بکریته» (یورگنسن و فیلیپس، ۱۳۸۹: ۷۱).

۱-۲-۳- پیکهاته ی دالی بۆش له ڕوانگه ی لا کلاتۆه

لا کلاتۆ سه بهاره ت به ره وتی پیکهاته ی دالی بۆش رای وایه ده بی سنوورنکی جیگری له ناخی کۆمه لگادا گریمانه بکریته. واته سنووریک که کۆمه لگا ده کات به دوو به شه وه؛ بی ئه م دابه شه بونه هه یچ هاوته رییه ک و له ئاکامدا هه یچ دالیککی بۆش پیک ناییت. پاش ئه وه ی

لاکلائۆ دژگه‌ریی له گوتاردا پیناسه کرد، رینگه‌چاره‌یه‌ک بۆ پرکردنه‌وه‌ی قه‌لشتی پیکهاتوو له پیکدادانه‌کان به هۆی ئەم دژگه‌رییه‌وه ئاراسته ده‌کات؛ ئەم رینگه‌چاره که داهینه‌رانه‌ترین چه‌مکی سه‌ره‌کیی لاکلائۆیه، بیچم‌گرتنی دالی بۆشه. وه‌کو هه‌ر دالیکێ تر، دالی بۆش کۆمه‌لێک له ده‌نگه‌کانه که مه‌دلۆولیکێ به‌ره‌هه‌ستی نییه. «خووی داله بۆشه‌کان که یه‌کیته‌ی و یه‌که‌پارچه‌یی به‌یه‌ک ئوردووه‌گه‌ی مرو‌فه‌کان ده‌به‌خشن، ئاکامی گه‌شه‌نه‌سه‌ندنێ ئایدیۆلۆژیک یا سیاسیی نییه؛ ته‌نیا ده‌رپری ئەم واقعه‌یه که هه‌ر چه‌شنه‌یه‌کیته‌ی پۆلیستی، له‌و به‌سته‌یه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌دا پیک دیت که یه‌که‌جار ناهاوچه‌شنه» (لاکلائۆ، ۱۴۰۰: ۱۲۹).

لاکلائۆ ئاماژه ده‌کات داله بۆشه‌کان له‌ ناو ده‌قه‌ری ده‌لاله‌تا ده‌رده‌که‌ون، چونکه هه‌ر چه‌شنه‌سیسته‌میکێ ده‌لاله‌ت به‌ ده‌ور که‌شیکێ بۆشدا پیک هاتوه. که‌وايه ده‌رکه‌وتنی ده‌لاله‌تگه‌ره بۆشه‌کان، به‌ ده‌ور که‌شیکێ بۆشدايه. ئەم که‌شه له‌ ناوێ-تی‌چوویی به‌ره‌مه‌هاتنی ئۆبژه‌یه‌ک سه‌رچاوه ده‌گرت که بۆ ته‌کووزمه‌ندی یان پیک‌خراو‌بوونی ئەو سیسته‌مه‌ پۆسته. له‌ کرده‌دا، هه‌ر زارویه‌ک که ده‌سته‌ ده‌لاله‌تگه‌ری نه‌بوون له‌یه‌ک سیسته‌مدا، ده‌توانیت ده‌وری دالی بۆش بگێریت. لاکلائۆ رای له‌ سه‌ره‌وه‌یه‌ پرۆسه‌یه‌کی هێژمۆنیک بوونی هه‌یه که به‌پێی ئەوه هه‌ندی تایبه‌تمه‌ندیی جیاوازی، له‌ رینگه‌ی پیکهاتانی یه‌ک دالی بۆش که ده‌رپری ئەوه‌یه کۆمه‌لگا هه‌رگیز کام‌ل ناییت، جینگه و پینگه و تایبه‌تمه‌ندییه‌ گشتی و هه‌مه‌لایه‌نه‌کان به‌ ده‌ست ده‌هێنیت. ده‌لاله‌تگه‌ری بۆش بۆ ئەوه‌ی له‌ نیو سیسته‌می ده‌لاله‌تی واتاییدا به‌مێنێته‌وه، ده‌یه‌ ده‌لاله‌ت له‌ سه‌ر شتیک بکات. له‌ نیوان سیسته‌می واتاییدا، قه‌لشتیک هه‌یه که دالیکێ نییه تا ئاماژه‌ی پێ بکات. له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەم قه‌لشته، مه‌رجی پیکهاتنی ده‌لاله‌تی واتاییه، ده‌یه‌ به‌ چه‌شنیک ناودی‌ر بکرت. ئەم کاره ته‌نیا له‌ رینگه‌ی «به‌راوه‌زوکردن»ی پێوه‌ندیی نیوان دال و مه‌دلۆوله‌وه ده‌کرت. دالی بۆش، له‌به‌ر نه‌بوونی ده‌لاله‌تی واتایه‌کی پیکهاته‌مه‌ند ده‌رده‌که‌وێت (احمدی‌راد و سجادی، ۱۳۹۳: ۹۵-۹۴).

سنوور کاتیک چۆی ده‌ییت که جیاوازییه‌کان ده‌ست‌نیشان بکړن و له‌گه‌ڵ ئەو باب‌ه‌تانه‌ی ده‌که‌ونه ده‌ره‌وه‌ی سنووره‌که، پێوه‌ندییه‌کی دژگه‌رانه دروست بێت. «لاکلائۆ به‌ که‌لک‌ورگرتن له‌ چه‌مکی دالی بۆش، توانی کێشه‌کانی بیچمه‌ندیی سه‌ره‌تایی له‌ چه‌مکی هێژمۆنی و تیۆری پێوه‌ندییه هێژمۆنیکه‌کان به‌لاوه‌ بنیت [...] وه‌ها دالیکێ بێ‌ناوه‌روک ده‌رفه‌تی سنووربه‌ندی له‌ نیوان شوناسی گروپینک له‌گه‌ڵ شوناسه‌کانی تری نیو کۆمه‌لگا پیک ده‌هێنیت. له‌ راستیدا ئەرکی ئەم داله که له‌ ئاماژه و ناوه‌روک به‌تاله، له‌وه‌دایه سنووری نیوان ناو و ده‌ره‌وه‌ی گروپ به‌ جینگۆرکێی هه‌میشه‌یی له‌ زنجیره‌ی مه‌دلۆوله‌ هاوته‌ریبه‌کاندا پیک به‌هێنیت» (فال‌اسیری، ۱۳۹۴: ۳۱).

به رای لا کلائۆ، دالی بۆش، دالی پەتی یان دالی بێ مەدلول نییه. دالی بۆش ناکەوتنەوه دەرەوهی سیستەمی دەلالەتەوه، بە لکۆ «له شوێنێکی سیستەمی دەلالەتدا یه که به شیوهیه کی هه‌لسازاو شیای نواندنه‌وه نییه. به‌م واتایه بۆشه، به‌لام ئەمه‌ ئەو بۆش‌بوونه‌یه که من د‌ه‌وانم داله‌که‌ی بدۆزمه‌وه. چونک‌و له‌گه‌ڵ بۆش‌بوونیک له‌ ده‌لاله‌تدا رووبه‌رووین» (Laclau, 2005: 105). ئەم داله به مەدلولێکی تاییهت س‌ن‌و‌و‌ر‌د‌ار ناکرێت و له‌و ناوه‌روکه‌ پاژه‌کی و جیاکارانه‌یه‌ی خۆی به‌تال ده‌ییت و ئاماره‌یه‌کی به‌رب‌لاوتر له‌خۆ ده‌گریت. «زنجیره‌ی هاوته‌ریبی چه‌نده‌ دووردرێژ ییت، دالی بۆش که دالی ناوه‌ندیی ئەم زنجیره‌یه، بۆش‌ت‌ره» (تاجیک و ش‌ک‌و‌ر‌زاده، ۱۳۹۷: ۶۸-۶۷). کاتی‌ک پ‌ن‌ک‌دادانیکی دژ‌گه‌رانه‌ روو ده‌دات، ناکرێ به‌ شیوه‌ی راسته‌وخۆ بنوێند‌ر‌یت‌ه‌وه، به‌لک‌و ده‌وانییت له‌ ر‌ی‌گه‌ی دال‌ی‌کی بۆشه‌وه، ب‌ی‌چ‌م‌به‌ندی بک‌ر‌یت. دالی بۆش، گ‌ش‌ت‌ی‌کی ر‌ی‌ت‌ینه‌چ‌و‌و ب‌ی‌چ‌م‌به‌ندی ده‌کات و له‌ ن‌ی‌و زنجیره‌یه‌کی هاوته‌ریبدا سه‌ر هه‌ل‌ده‌دات.

لا کلائۆ بۆ پ‌ی‌ن‌اسه‌ کردنی دالی بۆش و ب‌ی‌چ‌م‌به‌ندیی ئەم زاراوه‌یه به‌لگه‌ د‌ی‌ن‌یت‌ه‌وه که س‌ی‌س‌ی‌رۆ، کاتی ب‌ی‌ری له‌ ئاخ‌ی‌ر‌گه‌ی ته‌کنیکه‌ ره‌وان‌ب‌ی‌ز‌یه‌یه‌کان ده‌کرده‌وه، ق‌و‌ن‌اغ‌ی‌کی سه‌ره‌تایی له‌ ک‌ۆ‌م‌ه‌ل‌گادا و‌ی‌نا ده‌کرد که ت‌ی‌یدا ژماره‌ی ئەو چ‌ش‌تانه‌ی د‌م‌ی‌ ناویان له‌ سه‌ر دا‌ب‌ن‌ر‌یت، له‌و وشانه‌ی له‌ ن‌ی‌و زماندا بوون، ز‌ۆ‌ر‌تر بوون؛ به‌ چه‌شن‌ی‌ک که پ‌ی‌و‌ست بوو وشه‌کان ز‌ۆ‌ر‌تر له‌ یه‌ک واتایان هه‌ییت و له‌ واتای سه‌ره‌پ‌است و یه‌که‌میان لا بد‌ه‌ن. ئە‌گه‌رچی س‌ی‌س‌ی‌رۆ که‌م‌بوونی وشه‌کان بۆ بۆشاییه‌کی ته‌نیا ئە‌زم‌و‌ن‌مه‌ند ده‌گه‌ر‌ی‌ن‌یت‌ه‌وه به‌لام لا کلائۆ ب‌ی‌ر‌ۆ‌که‌یه‌کی د‌ی‌که‌ی هه‌یه و پ‌ی‌ی وایه ئەم بۆشاییه ئە‌زم‌و‌ن‌مه‌ند نییه به‌لک‌و ب‌ۆ‌م‌به‌ست‌ی‌کی پ‌ی‌که‌ت‌یه‌یه‌ له‌ زماندا که ناود‌ی‌ز‌کردنی ش‌ت‌ی‌ک که له‌ بنه‌مادا ناوه‌ل‌گ‌ر نییه له‌ پ‌ی‌گه‌ی مه‌رجی ئه‌ر‌ک‌داری زماندا پ‌ن‌ک ده‌ه‌ی‌ن‌یت. له‌م کاته‌دا، زمانی سه‌ره‌قا زمانیکی مه‌جازیه‌یه‌ نه‌ک نامه‌ج‌ازی، چونک‌و ب‌ی‌ ناود‌ی‌ز‌کردنی باب‌ه‌ت‌ی‌کی ناوه‌ل‌نه‌گر، قه‌ت زمان نای‌ت‌ه‌ ئاراوه. به‌م پ‌ی‌یه، ئە‌گه‌ر دالی بۆش له‌ پ‌ی‌و‌ست‌بوونی ناود‌ی‌ز‌کردنی ئ‌ۆ‌ب‌ژه‌یه‌ک سه‌ر هه‌ل‌ده‌دات که ر‌ی‌ت‌ینه‌چ‌و‌و و پ‌ی‌و‌سته، واته‌ ئەو خالی سف‌ری ده‌لاله‌ته‌ که به‌م وه‌سف‌ه‌ پ‌ی‌ش‌مه‌رجی هه‌ر پ‌ر‌ۆ‌سه‌یه‌کی ده‌لاله‌ت‌گه‌ره، ئە‌وا کردی ه‌ی‌ژ‌ی‌م‌ۆ‌ن‌یک سه‌ر‌انه‌سه‌ر له‌سه‌ر بنه‌مای کاتارسیس ده‌ییت (لا کلائۆ، ۱۴۰۰: ۹۷-۹۶).

۲-۲-۳ سووژه

سووژه له‌ تیوری گوتاردا، به‌ شوێن یا د‌ۆ‌خ‌ی‌ک له‌ گوتار ده‌گ‌ۆ‌ر‌پ‌یت. گوتار به‌رده‌وام د‌ۆ‌خ و شوێن‌گه‌کان بۆ تاک دیاری ده‌کات تا وه‌کو سووژه ئەو شوێنانه پ‌ر‌ ب‌کاته‌وه. بۆ نمونه له‌ گوتاری پ‌ز‌ی‌ش‌کیدا، د‌ۆ‌خی «پ‌ز‌ی‌ش‌ک» و «نه‌خ‌ۆش» دیاری کراوه. «یه‌که‌م مه‌به‌ستی لا کلائۆ له‌ چه‌م‌کی «سووژه» ره‌خنه‌گرتن له‌ ت‌ی‌گه‌ی‌ش‌تنی زات‌باوه‌رانه‌گه‌رانه‌وه‌یی^۱ ئەم وته‌زایه‌یه.

کۆمه‌لگایه‌ک که له سه‌ر جیاوازییه به‌ربلاوه‌کان (وه‌کوو جیاوازی له دۆخی ئاسووده‌یی) دامه‌زراوه، زۆربونه‌وه‌ی شوێنگه‌ جیا‌جیا‌کانی سووژه ده‌سته‌به‌ر ده‌کات» (احمدی‌راد و سجادی، ۱۳۹۳: ۹۲). کۆمه‌لگای لا‌کلا‌ئۆیی هیچ کاتی‌ک به‌ شی‌وه‌ی ته‌واو ده‌سته‌به‌ر ناییت؛ ئەم ده‌سته‌به‌رنه‌بوونه، ناما‌ژه به‌ که‌سایه‌تیی ناجی‌گیر و ناته‌واوی سووژه ده‌کات. شوێنگه‌ی سووژه، قه‌ل‌شتی پیکهاتو له‌ نیوان هیزه‌ دژ و ر‌کابه‌ره‌کانه که ده‌ییت ده‌لاله‌ت‌گه‌ری‌کی بۆش، پیکه‌وه بیاندوور‌ئیت. لا‌کلا‌ئۆ و مووفی چه‌ندین تایه‌تمه‌ندی بۆ سووژه له‌ به‌رچاو ده‌گرن: سووژه به‌ شی‌وه‌یه‌کی بنه‌مایی قه‌ل‌شتی تی‌که‌وتووه و هیچ کاتی‌ک ناتوان‌ئیت «خۆی» بی‌ت.

شوناس له‌ سه‌ر به‌ست‌ئین‌یک له‌ دابین‌کراو‌تییی چه‌ندپاته‌ی^۱ گوتاره‌کان، کرده‌گوتارمه‌نده‌کان و پێوه‌ندییه‌کانی ده‌سته‌ل‌ات پیک هاتووه و پێچه‌ل‌پێچتر، سه‌ه‌رت‌ر و ناجی‌گیرتر له‌ ر‌ه‌ها‌گه‌رییه ر‌ه‌چه‌له‌کییه‌کان و وته‌زا فه‌ره‌ه‌نگییه‌کانه (رجبی و سخ‌نور، ۱۳۹۲). شوناس به‌ شی‌وه‌ی گوتارمه‌ند و له‌ لایه‌ن زنجیره‌ هاوته‌ریبه‌کانه‌وه چی ده‌ییت؛ هه‌روه‌ها وه‌کوو گوتاره‌کان ده‌گۆر‌یت و به‌رده‌وام له‌ پێوه‌ندی له‌ گه‌ل که‌سانی دیکه‌دا دروست ده‌ییت. لا‌کلا‌ئۆ له‌ ناساندنی سووژه‌دا زۆر ناو‌ر له‌ بۆ‌چوونه‌کانی لا‌کان ده‌داته‌وه. «ئه‌و سووژه‌یه‌ی لا‌کلا‌ئۆ پێناسه‌ی ده‌کات، نه‌ به‌ته‌واوی له‌ نیو پیکهاته‌دایه و نه‌ک به‌ته‌واوی له‌ ده‌ره‌یدایه، به‌ل‌کوو له‌ نیو ئه‌و قه‌ل‌شته‌ی که له‌ نیو پیکهاته‌دایه ده‌رده‌که‌وت» (تاجیک و شک‌ورزاده، ۱۳۹۷: ۵۷).

لا‌کلا‌ئۆ له‌ کتییی هێژمۆنی و س‌تراتیژییه سۆسیالیستییه‌کان‌دا با‌سی سووژه‌یه‌کی نا‌چالا‌ک ده‌کات و به‌ شوێنگه‌ی سووژه ناوی لێ‌ده‌بات؛ به‌لام له‌ کتییی ورد‌بوونه‌وه‌ نوییه‌کان له‌ سه‌ر شو‌ر‌ش له‌ زه‌مانه‌ی ئیمه‌دا، ر‌ی‌چکه‌یه‌کی تر ده‌گر‌یت به‌ر و ده‌یه‌وئ سووژه‌یه‌کی سه‌ره‌خۆ له‌ شوێنگه‌ی سووژه پێناسه‌ بکات: «ئه‌و شوناسه‌ کۆمه‌ل‌ایه‌تییه سووژه له‌ گه‌ل‌دا ئە‌مه‌وه ده‌ییت، له‌ لایه‌ن پیکهاته یا له‌جی‌چوویی^۲ پیکهاته له‌ پێشدا ده‌ست‌نیشان نه‌کراوه و پێش ئە‌م بریاره‌ شوناس‌به‌خشه‌ بوونی نییه. به‌م پێیه، کرده‌ی (بریار‌ی) سووژه به‌ شوناس‌کی ئۆبژێکتیف داناشک‌یت، به‌ل‌کوو ئۆبژێکتیف‌یه‌ی کۆمه‌ل‌ایه‌تی به‌ره‌م ده‌ییت. لێ‌ره‌دا جیاوازی سووژه و شوێنگه‌ی سووژه ئاشک‌را ده‌ییت. سووژه با‌به‌ت‌یک ئانتۆلۆژیکال و هه‌ل‌ساز‌نه‌ره، له‌ کات‌یکدا شوێنگه‌ی سووژه‌ی کۆمه‌ل‌ایه‌تی، ئۆبژێکتیف و هه‌ل‌ساز‌راوه» (Laclau, 1996: 103). لا‌کلا‌ئۆ، دان به‌ سووژه‌یه‌کی یه‌کان‌گیر، یه‌ک‌پارچه، جی‌گیر، هاو‌چه‌شن و عه‌قل‌انیدا ناییت و پێی وایه‌ سووژه خاوه‌ن هیچ یه‌ک له‌م تایه‌تمه‌ندیانه نییه. «چه‌ندپارچه‌بوون و بریاره‌ل‌نه‌گری سووژه، نه‌ک ته‌نیا نایته‌ هۆی خالی

¹ Over determination

² Displacement

لاواز و ناچالاکبوونی سووژە، بەلکەو بە پای لاکلاڤۆ ئەم سووژە تاقە سووژە چالاک و ھۆکاری ھەر چەشنە گۆرانیکێ کۆمەلایەتییە» (تاجیک و شکورزادە، ۱۳۹۷: ۷۰). بە پای لاکلاڤۆ، سووژە خاوەن زات و شوناسیکی لە پێش دیاریکراو نییە. ئەم شوناسە لە کاتێکدا دەستنیشان دەکەیت کە پێکھاتە ناتوانی بەرپار بەدات و سووژە لەم نێوانەدا بەرپار دەدات. واتە سووژە لە گەڵ بەرپارەلەنگری و لەجی چوویی پێکھاتەدا، پێوەندییەکی دوولایەنەیی ھەیە. «لاکلاڤۆ لەو سووژەییە کە لە نێو پێکھاتەدا گرفتار بوو، بەرەو ئەو سووژەییە دەروات کە بە قەڵشتی پێکھاتە پێک دێت و لە ئاکامدا دەیکات بە سووژە بە کۆمەل کە بەتەنیا قسەکردن لەبارەی ئەم چەشنە سووژەگەلە (کۆ) واتادار دەکاتەو» (تاجیک و شکورزادە، ۱۳۹۷: ۵۴).

۳-۲-۳- دژگەری

لە چوارچێوەی گوتاردا چەشنێک لە بەرھەستەیی ھەیە لاکلاڤۆ پێی دەلێت «دژگەری». دژگەری، دژایەتیە ئاشکراکانی نێوان گوتارە جیاوازیەکان، لە سیستەمی گوتارمەنددا. چەندە پێوەندییەکان ناچێگەرتر بن، دەقەرەکانی دژگەری زۆرتر دەبنەو. لاکلاڤۆ دەلێت دژگەری چەشنێک پێوەندییە کە سنوورەکان لە چوارچێوەی ھەر چەشنە بەرھەستەییە کدا پیشان دەدات و لە گەڵ پێوەندییە بەرھەستە زۆر جیاوازی ھەیە. «دژگەری کۆمەلایەتی کاتیک ڕوو دەدات کە شوناسە جیاچیاکان بە شیوەی دوولایەنەییە کدی بەلاوە بنێن. ئەگەرچی سووژە شوناسی جۆراوجۆری ھەیە، بەلام ئەم شوناسانە ھەموو کاتیک پێوەندییەکی دژبەرانیان پێکەو ھەیە. کاتیک دژگەری بێتە ئاراو، ئەوێ ئەم گوتارانە بەلاوہیان ناو، ھەرەشەییە لە سەر بوونی ئەو گوتارە و جێگیربوونی واتا لەو گوتارەدا. بەم پێیە بەھەلکەوتبوونی ئەو گوتارە و بەھەلکەوتبوونی ئەو شوناسە گوتار بەدیی ھێناو، ئاشکرا دەبێت. دژگەری لەو شوێنەدا کە گوتارەکان پێکدا دەدەن. دەستتێوەردانە ھێژمۆنیکەکان دەتوانن ببە ھۆی سڕینەوێ دژگەرییەکان» (یورگنسن و فیلیپس، ۱۳۸۹: ۹۰). لاکلاڤۆ دەوری دژگەری لە یە کەگرتنەوێ شوناس لە گەڵ خۆیدا بە گەرنگ دەزانێت. ئەو پێی وایە لەبەر ئەوێ شوناس لە لایەن بابەتیکێ ترەو دەستنیشان دەکەیت، دژگەری لە بەردەم ھاوگرایی ھەر شوناسیکێ کۆمەلایەتی لە گەڵ خۆیدا، ڕێگرە.

۳-۲-۳- هیژمۆنی^۱ و جومگه‌به‌ندی^۲

لاکلائۆ هه‌لۆه‌شانه‌وه و هیژمۆنی به «دوو پرووی کردیه‌کی تاک» دهناسینیت. هیژمۆنی، جومگه‌به‌ندی به‌هه‌لکه‌وتی هیمانه‌کان له قه‌له‌مه‌یه‌کی ب‌یاره‌له‌نگره^۳ و، هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ش کردیه‌که پیشان دده‌ت ده‌ست‌تێوه‌ردانه هیژمۆنیکه‌کان به‌هه‌لکه‌وتن؛ واته له‌وانه‌یه ئهم هیمانه‌گه‌له به شیویه‌کی جیاواز پیکه‌وه تیکه‌ل بوونایه. هه‌لۆه‌شانه‌وه، ب‌یاره‌له‌نگه‌ری ناشکار ده‌کات، به‌لام ده‌ست‌تێوه‌ردانی هیژمۆنیک جومگه‌به‌ندییه‌کی تایبه‌ت ده‌کاته بابه‌تیکێ ئاسایی. شیکاری گوتار ده‌یه‌وی ئهو پیکه‌اتانه‌ی به ئاسایی ده‌زانین، هه‌لۆه‌شینیتیه‌وه. هیژمۆنی کاتیک ده‌ده‌کویت که له نیوان ئهو هیمانه‌گه‌له‌ی شوناسیان له پێشه‌وه دیاری نه‌کراوه، پێوه‌ندی دروست بیت. چه‌مکی هیژمۆنی بۆ ئه‌وه‌ ده‌رنه‌که‌وت چه‌شنیکێ نوێ له پێوه‌ندی، له شوناسی تایبه‌تی خۆیدا پێناسه‌ بکات، به‌لکوو هاتوه‌ ئهو قه‌ل‌شته‌ پر بکاته‌وه که له زنجیره‌ی پیوستی میژوویی پیک هاتبوو. هیژمۆنی برتیه‌ له له‌ناوچوونی دزایه‌تی له رینگه‌ی جیگۆرکێ سنوره‌کانی نیوان گوتاره‌کان. «باشترین پێناسه‌ بۆ هیژمۆنی، برتیه‌ له ریک‌خستنی خواسته‌ره‌وتیک که له درێژیدا زانیاریه‌ ملکه‌چه‌کان ب‌ه‌ که‌لک‌وه‌رگرتن له توندوتیژی یا زۆره‌ملی، دروست ببن» (Barrett, 1991: 54).

هیژمۆنی له قوناغه‌ جیا‌جیا‌کانی به‌ستنی میژووییدا واتای جۆراوجۆری له خۆ گرتوه‌: چه‌مکی هیژمۆنی پێشتر به چه‌شنیک ده‌ست‌تێوه‌ردانی به‌هه‌لکه‌وت ناماژه‌ی ده‌کرد که قه‌یران یا دا‌کشانی گه‌شه‌سەندنی میژوویی یا «سرووشتی» ی به‌ دواوه‌ بوو. دواتر له‌گه‌ل لێنیزینمدا، هیژمۆنی له شیویه‌کی نوێ له تاوتوویی سیاسیدا ده‌وری سه‌ره‌کی گێرا. سه‌ره‌نجام، له‌گه‌ل گرامشیدا ئهم وشه‌یه چه‌شنیکێ نوێ له ناوه‌ندی به‌ده‌ست هینا که گه‌شه‌ی به کارپیکه‌ریه‌ تاکتیکێ یا ستراتیژیکیه‌کانی دا: «هیژمۆنی» بوو به چه‌مکی سه‌ره‌کی بۆ گه‌شتن له یه‌کتیی سه‌ره‌تایی که له بی‌چم‌به‌ندی کۆمه‌لایه‌تی واقعه‌دا بوونی هه‌یه. هه‌ر یه‌ک له‌م په‌رسه‌ندنه‌ واتاییانه له‌گه‌ل په‌رسه‌ندنه‌ شتیکدا بوو که به شیوه‌ی کاتی پێی ده‌لێن «لۆژیکێ هه‌لکه‌وت» (لاکلائۆ، ۱۴۰۰: ۲۹).

ئه‌وان ناماژه‌ به چه‌شنیک سووژه‌ به‌ ناوی سووژه‌ی هیژمۆنیک ده‌کهن که پێوه‌ندی به هیژمۆنییه‌وه هه‌یه؛ مه‌به‌ست له سووژه‌ی هیژمۆنیک ئهو سووژه‌یه‌یه که له ره‌وتی هیژمۆنیکدا چۆی ده‌بیت. بۆ ئه‌وه‌ی پێوه‌ندییه‌ک هیژمۆنیک بیت، «ب‌یاره‌له‌نگه‌ری پیکه‌اته‌یی» مه‌رجی سه‌ره‌تایی هیژمۆنییه‌. لاکلائۆ و مووفی هه‌ولی‌ان دا به‌م مه‌رجه‌ پیشان‌بدن به‌ نه‌بوونی وه‌ها

مه‌رجێک سیاسه‌ت له ئارادا نایێت. هه‌ژمۆنی کاتیکی دهرده‌که‌وێت که له نێوان هه‌مانه‌گه‌له‌ی شوناسیان له پێشه‌وه دیاری نه‌کراوه، پێوه‌ندی دروست بێت (لاکلاو، ۱۳۹۲: ۱۱).

لاکلاو و مووفی، جومگه‌به‌ندی به‌کرده‌یه‌ک ده‌زانن وه‌ها پێوه‌ندییه‌ک له نێوان هه‌مانه‌کاندا دروست ده‌کات که شوناسیان ده‌گۆرێت. بۆ نمونه، جه‌سته (جه‌سته‌ی مرۆف) چه‌ندواتاییه و شوناسی له پێوه‌ندیی له‌گه‌ڵ وشه‌کانی تری یه‌ک جومگه‌به‌ندی، ده‌سته‌به‌ر ده‌ییت؛ وه‌کوو جه‌سته و پۆح له‌ گوتاری ئایینیدا. «جومگه‌به‌ندی کاتیکی ئه‌نجام ده‌ییت که لۆژیکی پێوه‌ندیانه‌ی گوتار، بچ سنووردانێکی له‌ لایه‌ن هه‌چ بابه‌تێکی دهره‌کییه‌وه، تا ده‌ست‌خستنی ئاکامی کۆتایی به‌ره‌وپێش ب‌ه‌وات» (لاکلاو، ۱۴۰۰: ۱۸۰). به‌ پای ئه‌وان، کرده‌ی جومگه‌به‌ندی برتییه‌ له‌ چۆی کردنی گرێگه‌گه‌لێک^۱ که به‌ شیوه‌ی رێژه‌یی، واته‌ ده‌ست‌نیشان ده‌کهن. جومگه‌به‌ندی، وه‌کوو جیگیرکردن/جیگۆرکێی سیسته‌می جیاوازییه‌کان ناتوانێت ته‌نیا دیاره‌ زمه‌نییه‌کان له‌به‌ر ب‌گرێت، به‌ل‌کوو ده‌ییه‌ هه‌موو بوونی مادیی دامه‌زراوه‌ جیاجاکان، پێ‌وه‌رپه‌سمه‌کان و ئه‌و نه‌ریتانه‌ی به‌ یارمه‌تیی ئه‌وانه‌ بیه‌چمه‌به‌ندی گوتارمه‌ند پێک هاتوه‌، ب‌گرێته‌وه. جومگه‌به‌ندی به‌ هه‌ر کرده‌یه‌ک ده‌وتریێت که له‌ نێوان هه‌مانه‌ جیاجاکاندا پێوه‌ندییه‌ک دروست ده‌کات که له‌ دهرژه‌یدا شوناسه‌کیان له‌ ئاکامی ئه‌م کرده‌ی جومگه‌به‌ندییه‌دا ده‌گۆرێت. گشتیک که له‌ ئاکامی کرده‌ی جومگه‌به‌ندی به‌ده‌ست دێت، به‌ گوتار ناودێر ده‌کرێت.

۲-۵-۳- هاوته‌ریبی و جیاوازی^۲

به‌ پای لاکلاو، دوو لۆژیکی هاوته‌ریبی و جیاوازی، ئه‌گه‌رچی له‌ کۆتایییدا پێکه‌وه پێوه‌ندییه‌کی دژگه‌رانه‌یان هه‌یه، وێ‌رای ئه‌مه‌ پێوستیان به‌ یه‌ک‌دیش هه‌یه. هه‌موو شوناسه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان (واته‌ گوتارمه‌ند) له‌ خاڵی پێک‌گه‌یشتنی جیاوازی و هاوته‌ریبی دروست ده‌بن. ئه‌و پێوه‌ندیانه‌ی له‌ سه‌ر بنه‌مای هاوته‌ریبی پێک هاتون، له‌ ئاست هه‌ستیکێ ناروونی هاوگری تی‌ناپه‌رن مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که بۆ شیوه‌ی چه‌شنیک شوناسی گوتارمه‌ند ب‌گۆرن. ئه‌گه‌ر داخوازییه‌ هاوته‌ریبه‌کان وه‌لام نه‌درێنه‌وه، یه‌ک ده‌گرن و سووژه‌یه‌کی به‌رب‌لاوتری کۆمه‌لایه‌تی چۆی ده‌کهن. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر داخوازییه‌کان به‌ شیوه‌ی جیاجا وه‌لام نه‌درێنه‌وه، سه‌هرپای جیاکاری و په‌رته‌وازه‌بوونیان، زنجیره‌ی هاوته‌ریبی پێک ده‌هێنن و له‌ یه‌کیه‌تییه‌کی کاتییدا پێکه‌وه ده‌به‌سترنه‌وه و لۆژیکی هاوته‌ریبی جیگه‌ی لۆژیکی جیاوازی ده‌گرێته‌وه. «زنجیره‌ی هاوته‌ریبی به‌ناچار ده‌ورێکی دوولایه‌نه‌ی هه‌یه: له‌ لایه‌که‌وه دهرکه‌وته‌نی ورده‌کارانه‌خوازیی داخوازییه‌کان پێک ده‌هێنێت

و له لایه کی ترهوه ئەم داخوازییانه ناچار دەکات له خۆی له پێگهی ئاستیکی تیکهڵبووی پیوست پێرهوی بکهن» (لاکلاو، ۱۴۰۰: ۱۶۰-۱۵۹).

لاکلاو ئەم پرۆسەیه که له کۆمهڵگایه کدا دوو لایهنی دژ بهیه که له بهرانهر یه که راست دهبنهوه و دهبنه پرکابهری یه کتر، قوناغ به قوناغ و ئاست به ئاست تاوتوتی دهکات و تایبهتمهندییه کانی ههر کام له لایه نهکان، به پێی شیوهی بیجهمبندی و ئاراستهکانیان، دیاری دهکات. «ئههرکی لۆژیکي هاوتهریبی، پیکهینانی ئەو شوناسه هاوتهریبانهیه که رهت کردنهوهی پهتی سیسته مینکی گوتارمه نهده. ئەم لۆژیکه قهشتیک له نۆ سیسته مه جیاوازییه کادا پیک دههینیت و به دیهینهری سنووره سیاسیهییه کانی نیوان دوو ئوردووگهی دژ بهیه که. لۆژیکي جیاوازی به تهواوی پیچهوانه ی لۆژیکي هاوتهریبییه. له کاتیکدا لۆژیکي هاوتهریبی به دوا دابەش کردنی کهشی کۆمه لایهتی به تیک گووشینی وانا له دهوری ئوردووگهی دژ گهردایه، ئەو رهوتهی له سهر بنه مای لۆژیکي جیاوازییه، دیهوی سنووره جیگیره کانی جهمسهره دژ گهره کان بگۆریت و لاوازیان بکات. کهوایه له هه لسانانی بابتهی کۆمه لایهتیدا، یا له سهر پارێک له داخوازییه کان که پێوهندییه کی جیاوازی له گه ل داخوازییه کانی دیکه دا ههیه پێداگری دهکری، یا له سهر ئەو شتهی که هه موو پاژه کان به شیوهی هاوبهش خاوهنی ئەوهن. یه کهم، شیوهی لۆژیکي جیاوازییه و ئەوهی دووه که سنووری دژ گهرانه دهکشیت، لۆژیکي هاوتهریبییه» (Laclau, 2005: 77-78).

۴- تیوری گوتار له پۆمانی کهوتنی ئاسمانه کادا

۴-۱- کورتی چیرۆکه که

که سایه تییه که به ناوی فوئاد که پیشه ی شو فیزییه و له نیوان شاره کانی سلیمانی و کهرکووک دا کار دهکات، به هه لکهوت له گه ل کچه تورکمانیکدا ئاشنا دهیته وه. پاش هاتوچۆیه کی زۆر به مه بهستی خاویینی کردن، که سوکاری کچه که هه ره شه ی لی ده کهن و لی ده دن تا واز دینیت و ئەو کچه له بیر خۆی ده باته وه. پاش ماویه که له سلیمانی له گه ل ژنیک به ناوی ئەلماس هاوسه رگیری دهکات و کچیک لی ده ییت. ئەوان دراوسێکیان به ناوی زولێخا ههیه که کچیک عازبه و زۆر تیکه لی ژیا نی ئەوانه؛ پێوهندییه کی نزیک له گه ل ئەلماس دا ههیه و ته نانهت له په روه ده کردنی مندا له کانیشیدا دهوری زۆری ههیه. زولێخا زۆرتر له ته کیه خه ریکی زیکر و خویندنه وهی مونا جات و ده قه ئایینییه کانه و ژنی ئەو شاره به ره وه ئەو کۆرانه راده کشیت. پاش ماویه که، کچه تورکمانه که (یۆلڈزنوور) پێوهندیی پی ده کاته وه. پێشتر که برا کانی کچه که رێگر بوون، ئیستا لهو شاره هه لاتوون و ئیدی کهس رێگریان لی ناکات.

کچه که له گهڵ دایک و بابیدا دهژیت؛ ئەوان بهو مهرجهی کچه کهیان له مالى خۆياندا بێت، به هاوسەرگیری رازی دهبن و بێ ئەوهی بزائن فوئاد خێزانی ههیه، له کهرکووک هاوسەرگیری دهکهن.

فوئاد که ئیستا دوو ژنی ههیه، تا ماوهیهک بهم شیوه بێ ئەوهی هیچ لایهک ئاگادار بکاتهوه (ئهگەرچی دواتر دهیهوێ ئەم نهینیه بدرکینیت)، به ههر دوو لادا رادهگات و ئەم بابته به نهینى دهمینتتهوه. له یۆلدزنوور کورپکی دهیئت و ناوی دهینن زهینهل. سههرتاکانی شهپی ئێران و عێراق و فوئاد به ناچاری دهیئت لهم شهردها بهشداری بکات. ئەو که ئیستا دوو ژنی ههیه و لهوان خاوهنی کور و کچیکه، دهیهوێ به ههر چهشنیک بووه خۆی لهم شهره دهرباز بکات، بهلام بۆی ناکرێت. ماوهیهک دهروات بۆ مهشقی سهربازی؛ لهو ماوهدا ژنه کهی و خهسووی به رووداوێک دهمرن. ئەو، کورپکهی له گهڵ خۆی دینتتهوه بۆ سلیمانی و دهیداته دهست ئەلماس و دهلیت ناوی ئاسۆیه. دهلی له رینگهی سلیمانی دا دایک و باوکی تووشی کارهساتی ئوتومبیل بوونه و تهنیا منداله که زیندوو ماوتهوه. به ئەلماس دهلیت ئەم کورپه وهکوو مندالی خۆمه و تۆش دهبی وهکوو مندالی خۆت ئاگاداری بیت. ئەم نهینیه ههر بهم شیوه دهمینتتهوه تا فوئاد دهچیتته بهرهکانی شهپ و به دیل دهگیردیت. له زیندانا زۆر تووشی چهرمهسهری دهیئت و ماوهی به دیل گیرانی نزیکه ههژده سال دهخایهنت؛ که دیتتهوه زۆر شت گۆراوه و مندالهکانی گهوره بوونه. مندالیک لهو ماله دایه؛ که دهپرسیت ئەو منداله کییه، وهلامه که ههموو شتی تیک دهدات. له وهلامدا دهلێن ئەوه هیوايه، کورپی ئاسۆ و ئاسکۆله. لێردها ئەو نهینیه که ئاشکرا دهکات و قهیرانیکی گهوره پروبه پرووی بنه ماله که دهیئتتهوه.

پاش ئاشکرا بوونی ئەم نهینیه، ههر کهسه و بهره لایهک سهری خۆی ههڵدهگرێت. ئاسکۆل بهرگهی بیستنی ئەم قسهیه ناگرێت، میشکی تیک دهچیت و شیت دهیئت. ئەو ئاواره نیو کووچه و کۆلانی دهیئت و له کۆتاییدا له گهڵ دایکی له لایهن گرووپه ئیسلامیه کانهوه دهکوژرێن. زولیفخاش دواتر تیکهڵ به گرووپه ئیسلامیه کان دهیئت. ئاسۆ پهنا دهباته مزگوت و کهسایهتیه ئایینه کان؛ ئەم کاره به تاقه رینگه دهزانیت تا له گوناھی هاوسەرگیری له گهڵ خوشکه کهی پاک بپتتهوه. پاش چهندین مانگ ئەشکه نهجه و سزادان، به مهبهستی شۆردنهوهی گوناکه کهی، تیکهڵ به گرووپه تیرۆریستیه کان دهیئت. ئەوان دهیهنه باره گاکانی خۆیان. ههموو رۆژی پهروهره و رێنماییه تایبه تهکانی خۆیان بێ فێر دهکهن تا میشکی ئامادهی ئەوه ببێ له داهاتویهکی نزیک خۆی له شهقامیکی ههولێردا بتهقینتتهوه.

له بهشی کۆتایی رۆمانه کهدا، ئاسۆ راهاتوو و مهشقی بێ کراوه تا پروات خۆی بتهقینتتهوه. تیئینی و بارووت به ناوه دیدا شار دراوتهوه؛ ههموو شتیکی له بهره که چی بکات و کهسینکیش

له دوورهوه چاوه‌دێریی ده‌کات. پلانه‌که ئه‌وه‌یه قه‌فه‌زێک به دوو کۆتره‌وه به ده‌سته‌وه بگرێت و بییات بۆ ئه‌و پیاوه پیردی له‌گه‌ڵ نه‌وه‌که‌یدا چاوه‌دێری ده‌کهن. ئه‌و شویته قه‌ره‌بالغه و که‌سانیک خه‌ریکن ناو ده‌نوسن و ده‌یان‌ه‌وی ببن به سه‌رباز. ئه‌و به‌پێی پلانه‌که هه‌موو ئه‌رکیک جێبه‌جی ده‌کات تا ده‌رواته به‌رده‌م پیره‌پیاوه‌که. کابرا که چاوی به کۆتره‌کان ده‌که‌ویت، بانگی نه‌وه‌که‌ی ده‌کات و ده‌لیت وهره‌ هیوا ئه‌وه کۆتره‌کانیان هێناوه. ئاسۆ که گرتی له‌ ده‌نگه‌که و ناوی هیوا ده‌بی‌ت، فوناد ده‌ناسیته‌وه که چه‌نده پیر و که‌نه‌فت بووه. هیوا باوه‌ش بۆ ئاسۆ ده‌کاته‌وه و فوناد ده‌که‌وێته سه‌ر پێلاوه‌کانی؛ له‌و کاته‌دا ئاسۆ خه‌ریکه له‌ ئه‌رکه پێ‌سپێردراوه‌که‌ی پاشگه‌ز بێته‌وه. ئه‌و ده‌یه‌وی قسه‌یه‌کی باو‌کانه بۆ هیوا بکات. چاوه‌دێره‌که که چاوی له‌مه‌ ده‌بی‌ت، ده‌ست به دو‌گه‌می کۆنترۆڵه‌که‌ی نیو گیرفانی‌دا ده‌نی‌ت؛ گرمه‌یه‌ک هه‌موو هه‌ولێر ده‌له‌زینیته‌وه و ئه‌و ئاپۆریه‌ به‌ده‌نگ ده‌کات.

۲-۴- دۆخی کۆمه‌لگا و به‌ستینه‌کان

سه‌رده‌می ئه‌م چیرۆکه که له‌ دیه‌کانی په‌نجا و شه‌ستی هه‌تاوییه‌وه ده‌ست پێ‌ده‌کات و درێژدی ده‌بی‌ت، له‌ باری سیاسی، کۆمه‌لایه‌تی و ته‌نانه‌ت ئابووری‌شه‌وه سه‌رده‌میکی ئالۆزه و چه‌ندین لایه‌نی دژبه‌ر و لێک‌دوور له‌ بواره جیا‌جیا‌کاندا له‌ مملانی‌دان. دوو‌به‌ره‌کیی نیوان ده‌سته‌لاتی ناوه‌ندی و هێزی خه‌لک، چه‌شنیک له‌ ژبانی پارێزکارانه و شاراو‌دی هێناوته‌ ئاراوه که زۆر جار بووته هۆی ئالۆزی و کێشه و گرتی پێ‌چاره‌سه‌ر. ناچارکردنی خه‌لک بۆ به‌شداری له‌ شه‌ری نه‌خوازاو و ده‌ست‌تێوه‌ردانی جو‌راو‌جو‌ر له‌ لایه‌ن ده‌سته‌لاتی فه‌رمییه‌وه له‌ کۆمه‌لگادا، لێک‌تازانی باری ژبان و ناجی‌گیربوونی سه‌قامی کۆمه‌لایه‌تی لێ‌که‌وتووته‌وه. له‌م دۆخه‌دا، به‌ش و لایه‌نه جو‌راو‌جو‌ره‌کانی کۆمه‌لگا له‌ زۆر باره‌وه لێک‌دوور ده‌بنه‌وه و ئه‌و یه‌کانگی‌ری و یه‌کپارچه‌یییه‌ ده‌بیته هۆی گه‌شه و هه‌ڵدانی ئه‌و قه‌واره‌یه، پێک‌نا‌ییت. له‌و شه‌له‌زاوییه‌دا زۆر جار لایه‌نی سه‌ره‌پۆ و ئایدیۆلۆجیک هه‌ول ده‌ده‌ن به‌ ده‌ست‌تێوه‌ردانی هێژمۆنیک ئه‌و لێک‌دژیانه له‌ ژێر یه‌ک چه‌تردا، که به‌رژه‌وه‌ندی و خواستی خو‌یان له‌ سه‌رووی هه‌موویدا‌یه، کۆ‌بکه‌نه‌وه و له‌ ئاراسته‌ی به‌هێژبوونی خو‌یان به‌ کاری به‌یئن. ئه‌م گه‌رووپه‌ ئایدۆلۆجیکانه که پێیه‌کیان له‌ نیو نه‌ریتی پێشدا‌یه، ئه‌و به‌ستینه‌یان هه‌یه که سووژه به‌ شیوه‌ی ناراسته‌وخۆ به‌ره‌و لای خو‌یان رابکێشن و په‌روه‌رده‌ی بکه‌ن. دژبه‌ریی نیوان نه‌ریت و ئه‌و خواسته‌ جو‌ربه‌جو‌ره‌نی له‌ کۆمه‌لگادا به‌دی هاتووه، یه‌ک‌تر له‌و باب‌ه‌ته کێشه‌سازکه‌رانه‌یه که دۆخی سووژه‌ی ناجی‌گیر کردووه و ناچاری ده‌کات گێڕانه‌وه‌یه‌کی جیاواز له‌ واقع‌ بخاته‌ ئاراوه تا پاساوێک بۆ ئه‌م لێک‌دژیانه بێنێته‌وه و به‌ شیوه‌ی کاتی

چارەسەریان بکات. ئەم تێکەڵاوی و بێسەرەوبەرەییە لە ئاکامدا سووژە بەرەو کەشیکێ مەترسیدار و دۆخیکی بێهیوا ڕێتۆئینی دەکات و ڕینگە نادات سووژە بۆ ئەو ڕێچکەییە بگەرێتەوە کە دەتوانیت بڕیار بدات و ئال و گۆڕ بەدی بهێنیت. پیاوسالاری، نەریتەتەوهری، دەستەلاتخواری، نایە کسانێ، بێئەنجامی، ناپەرەزایی، توندوتیژی، بێهەلۆیستی، نەخۆشەندەواری و چەندین نمونەیی لەم چەشنە کە هەر کامەیان بۆخۆی ئاستەنگی و تەگەرەیی جیاچای پێک هێناوە، بە شێوەیە ک پێوەندییان پێکەوتە هەییە و یە کدی بەرەم دەهێنەوێ. لە ئاکامدا شەڕ و دوورکەوتنەوێ، کە دەکرێ بە دیارترین مۆتیفی پێکەوتنەری کێشەیی ئەم ڕۆمانە پێناسە بکەیت، دەبێتە هۆی قەومانێ ئەو گرتە بێچارەسەر و تێکدەر و سووژەکان هەر یە ک بۆ وەرگرتنی چارەسەر یا دلداوەیی خۆیان ڕوو لە لایە ک دەکەن و تا دواویستگەیی ژیان دەستیان پێ پێراناگات.

۳-۴- گوتاری ئایینی لە پێگەیی گوتاری زالدا

لە نیوان چەندین گوتاری جیاچادا، کە زۆربەیان دژایەتییان لە گەڵ یە کدا هەییە و لە بۆشایی و جێگەلەقبوونی ئەوی تردا زۆرتر سەرەلەدەوێ و گەشە دەکەن، گوتاری ئایینی بە لایەنە سەرەڕۆیانە کەییەو خۆی وەکوو تاقە بژاردەیی بەرەدەست و دواوەقیقەتی هەبوو پێناسە دەکات. ئینجا ئەم پێگە و ئاستە لە سەلمان نەهاتوو، بە تێڕوانینە باوە ئایینیەکانەوێ گری دەداتەوێ و زەینی بەرەدەنگی خۆی بۆ وەرگرتنی ئەم بابەتە و بەڕێوەبردنیان ئامادە دەکات. دەستەلاتی سووژە لە نیو ئەم گوتارەدا یە کجار بەرەتەسکە؛ ئەو جومگەبەندی و ڕیزبەندییە لە ڕێساکان و پێوەندییەکاندا جێبەجێ کراو، پێشتر هەموو دەوێ و شوێنگەکانی دیاری کردووێ و سووژە ئەو شوێنانە پێ دەکاتەوێ. ئەم گوتارە توانیبووەتی لە بۆشایی و دەوری ناتەواوی ناوێند و بەڕێوەبەراییەتیە کۆمەلایەتیەکاندا شوێنی خۆی وەکوو مەلەبەندی کە خەلکی دەتوانن پەنای پێ ببەن، لە سەرۆکی هەموو ڕکابەرەکانی، جێگیر بکات و ئەوانی تر بەلاوێ بنیت.

لەبەر ئەوێ کۆمەلگا چارەسەریکی بۆ سڕینەوێ تاوانەکەیی ئاسۆی لە ئارادا نییە، چییەتی و شوناسی سووژە، کە بە شێوەی نەریتی پێک دێت، ڕێچکەیی خۆی دیاری دەکات. ئاسۆ بۆ دۆزینەوێ ڕینگەچارەییە ک بە مەبەستی پاکبوونەوێ تاوان، لە ئاکامدا پەنا دەبات بەر دامەزرێوە ئایینیەکان و، گوتاری ئایینی وەکوو تاقە بژاردە و دەرەتێک بۆ پاکبوونەوێ لەم تاوانە نەخوێزاروێ، بەرەو لای خۆی ڕای دەکێشیت. ئەم گوتارە (گوتاری ئایینی) بە دەستینیشان کردنی هەندێ چارەسەر وەکوو سزادان و ڕیازەت کێشان و لە ئاکامدا خۆتەقاندنەوێ، دەوری خۆی دەنوینیت. لێرەدا گوتاری ئایینی بە دابەستنی واتا و وەستانیکی کاتی لە ئال و گۆڕی و اتادا هەول دەدات چەندواتایی لە هیمانەکاندا کەم بکاتەوێ و واتایەکی جێگیریان پێ ببەخشیت. ئەو

دژگەرییەیی بووئە هۆی جیاکەوتنەوێ ئاسۆ لە گوتاری پێشوو و سەرگەردان بوونی، دەرفەتییکی بۆ گوتاری ئایینی رەخساندووە تا سووژەکانی خۆی بە پرکردنەوێ کەلێنە بەدیھاتووەکان دیاری بکات. ئەم گوتارە بێ دووڤلی و ئەگەرمەندییەک، حوکمی خۆی دەدات و بەو پەڕی باوەرپەرە شێلگیرانە، رێچکەییەک بۆ ئاسۆ دەستەبەر دەکات و بێ ئەوێ دەرفەتی گەڕانەوێ و پاشگەزبونەوێ پێ بدات، پەلکێشی دەکات.

ئەو دامەزراوێیە گرووپی ئێرھابییەکان لەو رینگەییەوێ بانگەشەیی رۆانگە و بیروباوەری خۆیان دەکەن، مزگەوتە؛ پەيامێک کە لەم دامەزراوێ دەنێدرێت بۆ سووژە، تۆبە و پاکبوونەوێ لە تاوان و دەستخستنی بەھەشتە؛ ئەو سووژەییە کە بەردەنگی ئەم پەيامەییە، ئاسۆییە. ئەم گوتارە بە شێوێ سیستماتیک پلانی خۆی بۆ راکێشانی سووژەکان ڤاڤشتووە و ھەر کەسێک لە نیو ئەم سیستمەدا ئاگاداری دەور و جینگەوینگی خۆیەتی؛ بە چەشنێک کە مەبەستیێکی سەرەکی لە پێش ھەموو کارێکەوێیە و ھەموو ھەولەکەکان بۆ نزیکبوونەوێ لەو مەبەستە دەخەنە گەڕ. «شەو چووێ مزگەوتە کە مەلا شەفیقە کۆلە ھەموو رۆیشتن و ئەو نەرۆیی [...]. نیوئەشەو فەقییەکی کامڵ کە پێ دەچوو سەرپەرشتیی مزگەوتە کەش بکات، لە ژوورێک کە تاکە ژووری ئاوەدانیی شەوانی مزگەوتە کە بوو ھاتە دەری [...]. بەردیە ژوورە کە خۆی» (جەمال غەریب، ۲۰۱۶: ۲۱۱-۲۱۲).

بە دۆزینەوێ بەردەنگی خۆیان لە رینگەیی ئەم دامەزراوێ و ھەر ھەوا دیاری کردنی ئەو رێرەوێ بریارە سووژە پێیدا تیپەرێت، ژیانکی تر و واتایەکی جیاواز دەخەنە کایەوێ. ئینجا لەم نیوانەدا ئاسۆ رابردووی خۆی تەژی لە نەفرەت و نەھامەتی دەبینێت و ھەول دەدات بە ھەموو شێوێیەک پێناسەییەکی تر بۆ خۆی دەستەبەر بکات تا بەتەواوی لەوێ پێشوو جیا ببێتەوێ. «تازە جەستەیی تۆ بۆ خوداپەرستی نابێ. بۆ بەیانییە کە منی بردە مزگەوتێکی گەورە و ئاوەدان و قەرەباڵغ، کە لام وابێ ناوی جیھاد بوو [...]. مەلایەکی باریک و درێژ کە ئەویش ریشیێکی ماشوورنجی درێژی ھەبوو، سەیلێ تا بن لووتی تاشیبوو [...]. چەند کتیبیێکی لە پێش بوو ئەویش گوتی: جائیز نییە قسەیی لەگەڵدا بکری، جائیز نییە لە ژوورێکدا بم لەگەڵدا. شەیتان داگیرێ کردووە، نووری ئیسلام لە رۆحیدا نەماوە» (ھەمان: ۲۱۶).

پەيامەکە و شێوێ جیھەجی کردنی لە لایەن گوتاری ئایینی و ئەندامانی دامەزراوێ کەوێ دیاری دەکریت. ئەو ھیوای پاکبوونەوێ لە تاوان و رزگاراییە، کە ئەم گوتارە خۆی بە خاوەنی ھەموو لایەنێکی دەزانیت، ئەوئەندە لای ئاسۆ پەردی پێ دراوێ و بە واقعەوێ نزیک کراوەتەوێ کە ئامادەیی ھەموو ئەرکیێک جیھەجی بکات و ھەر چەشنە دژواری و ریازەتیێک بە گیان قەبوڵ بکات. «دەرگای تۆبە و پاکبوونەوێ، ھەتا بۆ یەزیدیش دانەخراوێ [...]. یە کەم لە کاتی ھەر

ته‌نانه‌ت له نیو ئه و گوتاره ئایینییه‌شدا جارجار بابه‌تیک دیته ئاراهه که ئاسۆ به‌ره و ئاراسته‌یه‌ک راده‌کیشیت ده‌ست له‌م بریاره هه‌لبگریت و درێژای پی‌نه‌دات؛ به‌شیوه‌یه‌ک له‌کو‌تاییشدا نایه‌وی خۆی بته‌قینیت‌ه‌وه و خه‌ریکه‌ پاشگه‌ز ده‌بیته‌وه.

گوتاری ئایینی، به‌پێناسه‌کردنی واتای خۆی له‌قه‌واره‌ی وشه‌کاندا، هه‌ندی واتای زیاده‌ی له‌نیو ئه‌م وشانه‌دا جیگیر کردووه و هه‌روه‌ها به‌که‌لگ‌وه‌رگرتن له‌دوالیزی ناچارمه‌ندانه‌ که‌ سووژه به‌ره‌وه‌ هه‌لبژاردن له‌نیوان دوو بابه‌تا پال پێوه‌ ده‌نیت، له‌بازنه‌ی ئه‌و سیستمه‌دا تاقه‌ حه‌قیقه‌ت و تاقه‌ رینگا ده‌ستنیشان ده‌کات و بواری ڕووبه‌ڕوو‌کردنه‌وه‌ی پرسیار بۆ هیچ‌یه‌ک له‌مانه‌ له‌ ئارادا نییه‌؛ له‌ راستیدا که‌س له‌و ئاست و پێگه‌یه‌دا نییه‌ تا بتوانیت ئه‌م ئه‌رکه‌ جیبه‌جی بکات. تۆبه‌ و پاک‌بوونه‌وه له‌ تاوان، ده‌ستخستنی نووری ئیمان، ریازه‌تی ڕۆح، پاک‌کردنه‌وه‌ی فساد، شه‌پری جه‌هل و نه‌زانی و له‌ناوبردنی کافران، ئه‌و بابه‌تانه‌ن که‌ جومگه‌به‌ندی کردنیان هاوته‌ریبییه‌کی له‌نیوان ئه‌ندامانی ئه‌م گرووپه‌دا ده‌سته‌به‌ر کردووه و جیاوازییه‌کانی به‌لاوه‌ ناوه‌ «هه‌ر کافرێک، هه‌ر گومرا و له‌دین ده‌رچویه‌ک، هه‌ر غه‌یره‌ دینی‌ک، هه‌ر مه‌ست و فاحیشه‌یه‌ک، به‌ده‌ستی تۆ له‌ناو به‌ری، ئه‌وه‌ندی ئازار و عه‌زاب و هاواری ئه‌وان، فریشته‌ و مه‌لائیکه‌ته‌کانی سه‌ر زه‌وی و هه‌موو ئاسمانه‌کان سلاو و دروودت بۆ ده‌نێرن» (جه‌مال غه‌ریب، ۲۰۱۶: ۲۴۳).

ئاخوته‌ هیژمۆنیکه‌کان ده‌بنه‌ هۆی پیکه‌ینانی شوناسی ئاسۆ و له‌پیکه‌ینانی ئه‌و شوناسه‌دا ده‌وری سه‌ره‌کی ده‌گیرن؛ چونکوو ئاسۆ که‌سایه‌تی رێژه‌یی خۆی له‌م ئاخواخانه‌وه‌ وه‌رده‌گریت نه‌ک له‌و شوێنه‌ی ها‌توه‌. واته‌ کارتیکه‌ری راسته‌وخۆی له‌ سه‌ر شوناسی ئه‌و هه‌یه‌ و شوێنگه‌یه‌کی بۆ دیاری ده‌کات. هه‌روه‌ها ئه‌و کردیه‌ ئاسۆ ئه‌نجامی ده‌دات، ده‌رپری خوو و سرووشتی ناوه‌وه‌ی ئه‌و نییه‌، به‌لکوو ده‌بیته‌ هۆی هه‌لسازانی؛ واته‌ ئه‌مه‌ کردیه‌ که‌ ده‌بیته‌ هۆی هه‌لسازانی و، ئه‌م شیوه‌ پێناسه‌کردنه‌ هه‌لگری چه‌شنیک چالاکیه‌ بۆ سووژه و کاریگه‌ربوونی تیدا به‌رجه‌سته‌ و به‌رچاوه‌. به‌سه‌پاندنی ئه‌م شوێنگه‌ و باوه‌رانه‌، له‌سه‌رێکه‌وه‌ گوتاری ئایینی ده‌سته‌لاتی خۆی قه‌به‌تر ده‌کات و، به‌جیگیرکردنی ئه‌م خواستانه‌ی به‌شیوه‌ی کرداری، پاساوێکی هیژمۆنیکتر بۆ ئه‌م کرده‌وانه‌ و جیبه‌جی کردنیان ده‌هینیت‌ه‌وه‌.

له‌سه‌رێکی تریشه‌وه‌، ئاسۆ له‌پێگه‌ی سووژه‌یه‌کی نوقم‌بوودا، زیاتر هه‌ست به‌ نزیک‌بوونه‌وه‌ له‌ ئاکام و خواسته‌که‌ی ده‌کات. «نووری‌ک له‌سه‌ر سه‌رته‌، که‌ ده‌خه‌وی ئه‌و ناخه‌ویت، له‌شه‌یتان ده‌تپاریژێ، له‌ دله‌راوکی دوورت ده‌خاته‌وه‌، ڕۆحی خۆت ته‌سه‌لیمی ئه‌و نووره‌ ده‌که‌ی» (هه‌مان: ۲۸۱). به‌هه‌مان چه‌شن که‌ لاکلا‌تۆ له‌جیاتی سووژه‌، شوێنگه‌ی سووژه‌ به‌کار ده‌هینیت، ئه‌و پێگه‌ و شوێنه‌ له‌م ڕۆمانه‌دا بۆ سووژه‌ ده‌ستنیشان کراوه‌ بریتین له‌: مه‌خلووقی پیس، تاوانبار،

تۆبە کار، شەھیدی خودا، ئاغای حۆرییە کان. «ئەگەر بصری، شەھیدە بە کەس مەلۇ. مادام بە
 ڤەزای حۆیەتی، لەو ڤۆژووە لیڤە بە بوی بە غەزا حسابە. ئەووە حیکمەتی خودایە. ئەگەر بیەوی
 ھەر دەستی» (ھەمان: ۲۲۰).

5-4- نواندنه‌وهی دالی بوښ و کارتی‌که‌ریه‌کانی

پاش دهرکه و تنی نه‌پییبه که (واته خوشک و برا بوونی ناسۆ و ئاسکۆل که پیکهوه هاوسه‌رگرییان کردووه)، پێوه‌ندییه‌کانی ناسۆ له‌گه‌ڵ که‌سانی ده‌وروهر و گوتاری زالدا ناجیگیر ده‌ییت و لای ئه‌و، کۆمه‌لگا به‌ سه‌ر دوو به‌شی تاوانبار و ئایینیدا دابه‌ش ده‌ییت. شکاندن ئهم تابووه‌ مه‌زنه‌ کۆمه‌لایه‌تییه، هه‌یج ده‌رفه‌ت و پێگایه‌کی بۆ نه‌هیشتوووته. له‌م نێوانه‌دا، دژگه‌ری له‌ گوتاردا خۆی ده‌رده‌خات؛ واته‌ لێک‌دژییه‌کانی نێوان داله‌کان و پاڤه‌ پێکهێنه‌ره‌کانی ئه‌و گوتارانه‌ی ناسۆ خۆی که‌م‌تازۆر له‌ نێواندا ده‌بینێته‌وه‌ زه‌ق‌تر ده‌بنه‌وه‌ و سنووره‌کان پڕپه‌نگ‌تر ده‌رده‌که‌ون. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌سایه‌تییه‌ی ناسۆ له‌ پێگه‌ی سووژیه‌کی ناجیگیر و ناته‌واوه، له‌ نێوان قه‌لشتی هه‌یه‌ دژ و ڕکابه‌ره‌کاندا ده‌رفه‌تی ئه‌وه‌ دروست ده‌ییت تا پێگه‌یه‌کی جیاوازی دیاری بکات یا بۆی دیاری بکری‌ت. له‌م نێوانه‌دا ئه‌رکی دالی بۆش ده‌رده‌که‌وی‌ت که‌ چۆن ده‌توانی‌ت سووژه‌ به‌ره‌و ئه‌و لایه‌نه‌ی گوتار مه‌به‌ستیه‌تی ڕابکیشی‌ت. واته‌ لێره‌ به‌ دواوه‌ ناسۆ به‌ ساده‌یی هه‌ست به‌و جیاوازیانه‌ی له‌ نێو گوتاره‌کاندا به‌رانه‌ر به‌ بابته‌ جیا‌جیا‌کانی پێوه‌نیدار به‌ مرۆفه‌وه‌ ده‌سته‌به‌ریان کردووه، ده‌کات. ئه‌و به‌ سه‌رنج‌دان به‌ ڕا‌بردو و ئه‌و پێشینه‌یه‌ ژبانی له‌ سه‌ری دامه‌زراوه، ده‌ست ده‌دات هه‌ل‌بژاردنی یه‌ک له‌م گوتارانه‌. له‌ درێژه‌دا، ئه‌و گوتاره‌ی زۆر‌تر وه‌لامی داخوازییه‌کانی ئه‌و ده‌داته‌وه‌ و خواستی ئه‌و جیه‌ی ده‌کات به‌ تیگه‌یشتنی خۆی. به‌ بژاردیه‌کی باشت‌ر بۆ هه‌ل‌بژاردن له‌ به‌رچاو ده‌گیرد‌یت. ناهه‌واچه‌شنیه‌یه‌کانی نێو کۆمه‌لگا، جوړی‌ک په‌رش‌وبلا‌وی و په‌رته‌وازه‌یی له‌ زه‌ین و ده‌روونی سووژه‌کاندا دروست کردووه و ئهم هه‌ل‌ومه‌رجه‌ ناسۆ هان ده‌دات یه‌کیه‌تییه‌ک وه‌ ده‌ست به‌خات تا له‌و دۆخه‌ی ده‌ره‌نجامه‌ ده‌ربازی به‌ی‌ت. ئهم یه‌کی‌تی و یه‌کی‌پارچه‌یییه، وه‌هم‌یک‌ی پێکهاتوو هه‌ ئاکامی له‌ته‌نیش‌ت یه‌ک دانانی ئه‌و دالانه‌ که‌ گوتاری ئایینی توانیویه‌تی به‌ هاوته‌ریب‌کردن و پێناسه‌کردنی هاوبه‌شییه‌ک له‌ نێوانیاندا، یه‌کیان به‌خات. بۆ ئه‌وه‌ی دالێک به‌توانی‌ت وه‌کوو شوناسی گشتی و یه‌کی‌پارچه‌ نوێنه‌رایه‌تییه‌ی ئه‌وانی تر بکات، پێوه‌ندییه‌کانی ده‌سته‌لالت له‌ گوتاری ئایینیدا هه‌ول ده‌دات دالێک بۆ ئهم مه‌به‌سته‌ ده‌سته‌به‌ر بکات. سه‌ره‌تا ئهم داله‌ له‌ ناوه‌ڕۆکی خۆی به‌تال ده‌کری‌ته‌وه‌ تا مه‌دل‌وولێکی دیاری‌کرا‌وی نه‌ی‌ت. قه‌لشتی و بۆشایی له‌ دالی یه‌مه‌دل‌وولدا بۆخۆی به‌ بابته‌تیکی ئه‌ری‌تی و چیکه‌ر ئه‌ژمار ده‌کری‌ت، چونکوو یه‌ وه‌ها قه‌لشتی‌ک، پێوه‌ندییه‌ هه‌ژمۆنیکه‌کان و چه‌مکی زانی‌تی پێک نای‌ت. ئیمان، شه‌هیدی خ‌ودا، فرین، ئاغای خو‌رییه‌کان،

دوو بآلی نوور، شهیتان، فریشته‌کان، مه‌ئموورانی خودا له سه‌ر زه‌وی، داوای بیینی نازیزان له به‌ه‌شتدا، نووری سه‌ر سه‌ر و چه‌ندین نمونه‌ی تر، ئەو دالانەن که مه‌دلۆولیکی به‌ره‌ستیان نییه و به مه‌دلۆولیکی تایبەت سنووردار ناکرێن. ئەم دالانە، ئامازیه‌کی به‌ربلاوتر له خو‌ ده‌گرن؛ واته له‌م دۆخدا هم پێویستن و هم پێ‌ئینه‌چوون. گوتاری ئایینی به‌ دابین کردنی واتایه‌کی دیاریکراوی پێکهاته‌مەند و سوارکردنی به‌و وشانه‌دا، ئاسۆی ده‌ست له دنیا داشۆراوی هیواپراو هان ده‌دات ئەم پێچکه‌یه تاقی بکاته‌وه؛ به‌لکوو جیهانیکی تر و واتایه‌کی تر، به‌ حاشاکردن له هه‌موو بابەتیکی زه‌مینی، بۆی بخولقی‌ت و شوناس و پێناسه‌یه‌کی تر بۆخۆی ده‌سته‌به‌ر بکات. «من ده‌فرم و ده‌ست به‌ ئیمانە که‌مه‌وه ده‌گرم و ده‌رۆم بۆ تاقی ئاسمان، من له فیرده‌وس چاوه‌پریم ده‌که‌ن چ کارم به‌ بۆگه‌نی دنیا‌یه‌؟» (جه‌مال غه‌ریب، ۲۰۱۶: ۲۷۸-۲۷۷).

گوتاری ئایینی که ئاسۆی به‌ره‌و لای خو‌ی راکێش‌اوه، به‌ ئاگاداریبون له دۆخ و خواستی ئەو، هه‌ول ده‌دات له ناراسته‌ی مه‌به‌ستی له‌پیش دیاریکراوی خو‌ی، به‌ره‌و ئاقاریک پێ‌ئوێنی بکات که به‌ره‌ستیی پێوه دیار نییه و به‌و جو‌مگه‌به‌ندیی له واتاکان و ده‌سته‌وشه‌کاندا ده‌یکات و هه‌روه‌ها به‌ پرکردنه‌وی خه‌یالی‌نی ئەو که‌لێنا‌ه‌ی کۆمه‌لگا به‌ هه‌موو لایه‌نه‌کانیه‌وه نه‌یتوانیوه پری بکاته‌وه، هیوا‌یه‌کی نو‌ی بۆ به‌ دیاری به‌ئێ‌ت. «له‌ پزازه‌تی روه‌حیدا زۆر خیرا به‌ره‌و پیش چووم، ئەوان جه‌سته‌ت به‌جووک ده‌که‌نه‌وه و روه‌حت گه‌وره [...] من بوومه‌ خاوه‌ن شتی‌ک که ژیان نه‌یدامی، که که‌سوکار نه‌یدامی [...] من بوومه‌ خاوه‌نی خودا، بوومه‌ خاوه‌نی خودای خو‌م، بوومه‌ خاوه‌نی خودا و ئیمانی خو‌م [...] من به‌هه‌شتم به‌ده‌ست هیناوه، من بوومه‌ته‌ ئاغای خو‌رییه‌کان» (هه‌مان: ۲۳۲-۲۳۱).

ئه‌گه‌رچی ئاسۆ له‌ نیو قه‌لشتی پێکهاته‌دا شوناسی‌کی نو‌ی ده‌ست ده‌خات، واته‌ پاش پێکهاته‌نی قه‌یران و دژگه‌ری گوتاره‌کان شوناسی ده‌گۆرێت، به‌لام له‌ نیو گوتاری ئایینیدا زۆر جار ناچالاکه‌ و ته‌نیا ئەو شوێنا‌ه ده‌گرتنه‌وه که پێشتر دیاری کراوه. گوتاری ئایینی که به‌ گوتاری زāl دێته ئەژمار، پێشتر شوێنی سوورژه‌ی خو‌ی دیاری کردووه. ئەم گوتاره به‌ هه‌لسازانی ئەو دالانە‌ی مه‌دلۆولیکی به‌ره‌ستیان نییه، قه‌لشته‌ واتایه‌کانی نیو ئەم گوتاره پر ده‌کاته‌وه و به‌م شیوه‌ دالی بۆش، سوورژه به‌ گوتاره‌وه ده‌دوورێت. ئەو جیاوازی و ناهاوچه‌شنییانە‌ی له‌ نیوان به‌رده‌نگه‌کانی ئەم گوتاره و چه‌مکه جیا‌جیا‌کانیدا هه‌یه، ئە‌گه‌رچی به‌ته‌واوی ناسرێته‌وه، له‌ پێگه‌ی دالی بۆشه‌وه یه‌ کجار کال ده‌یتنه‌وه و له‌ ئاکامدا چه‌شنیک یه‌ کپارچه‌یی به‌ سوورژه و پاژه پێکه‌ینه‌ره‌کانی گوتار ده‌به‌خشیت. ئەم هاوته‌ریبییه سه‌ره‌تا له‌ پێناسه‌کردن و جو‌مگه‌به‌ندیی چه‌مک و وشه‌گه‌لێک وه‌کوو تاوان، مه‌رگ، ژیان، ژن، به‌هه‌شت و هه‌ندی چه‌مکی له‌م شیوه‌ پێک دێت و پاش

جینگیربونی ئەم واتایانە، پانتایی ھەرمی دالە بۆشەکانیش، وەکوو شەھیدی خودا، ئاغای حۆریبەکان، شەیتان، فریشتەکان، ئیمان و ئەم چەشنە دالانە بۆشتر و بەرینتر دەبنەو.

لەدوا ڕۆژەکانی ڕیازەتی ڕۆحیدا، جەنابی موفتی بە ھەموو بەرەکەت و ھەیبەتی خۆیەوە، ھاتە لامان و گەشتوگۆزی لەگەڵ کردین، لەسەر بەردێک بەرانبەرمان وەستا و وتی بۆ دابین و پرسیی: ئیوە چین؟ ئیمە بە ھەموو دەنگمانەو گوتمان: مێروولەین. موفتی پرسییەو بەرەو کۆی ملتان ناو؟ بەرەو کێوی ئیمان. ڕووی لە من کرد و پرسیی: ھەموو ژنانی دنیا چیی تۆن؟ من گوتم: خوشکمن. ئەو پرسى: زەماوەند و ژنەپنانت لە کوێیە؟ من گوتم: ئەو دنیا لەگەڵ حۆریبەکانم. گولۆ و عەنبەریان بەسەردا کردم، وەک زاوا بەم پیرۆزباییان لێکردم (ھەمان: ۲۳۲).

ئاسۆ لە نیو گوتاری ئایینیدا زۆر جار بیر لە ڕابردوو و کەسوکاری دەکاتەو و ھەست بە چەشنێک پەشیمانی و دوودلی دەکات. ئەگەرچی گوتاری ئایینی بەو زنجیرە ھاوتەریبیبەیی لە واتاکان و سیستمی دەلالەتیی خۆیدا بەدیی ھیناوە، لە بەرانبەر ھەر چەشنە لادانێک ڕێگری دەکات؛ بەلام لەبەر ئەوەی ھیچ کاتێک، تەنانت لە گوتاریکی بەھێز و زالییدا، واتا بە تەواوەتی جینگیر ناییت، پێی وایە دەرفەتێک بۆ لادان لەم ھەلومەرجە و چوون بە ئاقاریکی تردا ھەیە. تەنانت لە کۆتایی ڕۆمانەکەدا کاتێ باوەش بۆ منداڵەکە دەکاتەو، تا ئاستیکی زۆر جینگە ئەو واتایانە تییدا پەرەدە کراو و لە سەری ڕاھاتوو، لەق دەیت و بەرەو ئەو ئاراستەییە ڕادەکشیت کە لەو ڕێچکەییە لابادات و ئاراستەیی خۆی بگۆڕیت.

۵- ئەنجام

ڕۆمانی کەوتنی ئاسمانەکان، دەپەرژیتە سەر چەندین مژاری تاییەت و کەمتر باسکراو، کە یەکی لەم بابەتانە پێکھاتنی گوتاریکە کە دالی بۆش و ئەو چەمکانە لاکلاڤ پێناسەیی دەکات، تییدا دەورێکی بەرچاویان ھەیە. لەم توێژینەوێدە بە خۆندنەوێدە کی لاکلاڤیانە، لایەنە جۆربەجۆرەکانی ئەم گوتارە و چەمکگەلیک وەکوو دالی بۆش، جومگەبەندی، سووژە، دژگەری و ھێژمۆنی لێک دراوەتەو. لەم دەقەدا سووژەکان دەگۆڕن و ھەلسووکەوت و بیرکردنەویان (بەتاییەت ئاسۆ) تا کۆتایی بە یەک شیوە نامیڤیتەو. لەم توێژینەوێدە چۆنیەتی گۆڕان و پێکھاتنی سووژە لە نیو قەلشتی گوتارەکاندا لە ڕوانگەیی لاکلاڤ تەواوتی کراو و شیوەیی سەقامگرتن و جینگیربوونی واتا لە بازەیی گوتارەکان و دەوری گوتاری زالی لە پێناسە کردنی سووژە و ئەو شۆینگەیی بۆ سووژە دەستەبەری دەکات لێک دراوەتەو. ئەوەی گوتاری زالی نیو کۆمەلگا بەلاوەی ناو، کاتێ دژگەری دیتە ئاراو، دەیتە ھەرەشە لە سەر ئەو گوتارە زالی و جینگیربوونی واتا لاواز دەکات. گوتاری دژبەر، کە لەم ڕۆمانەدا گوتاری ئایینی دەورێکی

به‌رچاری ههیه، پێگهی جیاجیا بۆ سووژه دهسته‌به‌ر ده‌کات و ده‌بێته هۆی پێکهاتنی دژایه‌تی؛ له درێژهدی ئەم دۆخه‌دا سووژه، واته ئاسۆ، که تووشی قهیران بووه، به‌رهو لای ئەم گوتاره‌ پاده‌کێشێت. کاتی ئاسۆ له‌و بێ‌ئاکامی و شله‌ژاویییه به‌رهو ناو گوتاری ئایینی پاده‌کێشێت، شوناسیکی نوێی بۆ دهسته‌به‌ر ده‌بێت و چه‌شنیک یه‌ کپارچه‌یی پی‌ده‌به‌خشیت. به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی پێکهاته هه‌یج کاتییک به‌ شیوه‌ی ته‌واو هه‌لناسازی، هه‌ندێ چالاکی و ئازادی له‌ کرده‌وه و هه‌لس‌وه‌تی ئەودا ده‌بینرێت و ده‌رفه‌تیک بۆ پاشگه‌زبوونه‌وه و لادان ده‌ره‌خسێت. به‌پێی ئەو پێناسانه‌ی بۆ دالی بۆش خراونه‌ته به‌رده‌ست، له‌ ئاراسته‌ی پێکهاتنی گوتاری ئایینیدا زۆر وشه‌ی پێوه‌نیدار بوونیان هه‌یه که ده‌وری دالی بۆش ده‌گێن؛ ئەم دالانه‌ برێتین له‌ ئیمان. شه‌هیدی خودا، ئاغای حۆرییه‌کان، دوو بالی نوور، شه‌یتان، فریشه‌ته‌کان، مه‌ئموورانی خودا له‌ سه‌ر زه‌وی، داوای بێینی ئازیزان له‌ به‌هه‌شتدا، نووری سه‌ر سه‌ر؛ ده‌وری ئەم دالانه‌ که مه‌دلوه‌لیکی به‌رهه‌ستیان نییه، گرێدانی ئاسۆ به‌و گوتاره‌وه‌یه که به‌ جومگه‌به‌ندیی هێمانه‌ جیاجیاکان، واتا و سنووری پێژه‌یی خۆی ده‌سته‌به‌ر ده‌کات و بۆ رێکخه‌ستی ئەو سیسته‌مه پێویسته‌.

سه‌رچاوه‌کان

کوردی

ئه‌حمه‌دزاده، هاشم (۲۰۱۶). «خوێندنه‌وه‌یه‌کی ناوه‌رۆکیانه‌ی که‌وته‌نی ئاسمانه‌کان». ماله‌په‌ری نه‌دیسه. <https://www.andesha.org/?p=109> (ریکه‌وته‌ی ده‌ستپێراگه‌یشتن، ۲۰/۱/۲۰۲۲).
جه‌مال غه‌ریب، جه‌بار (۲۰۱۶). که‌وته‌نی ئاسمانه‌کان. سه‌لمانی: نه‌دیسه.
چیامان. «هه‌له‌کانی جه‌بار جه‌مال غه‌ریب له‌ که‌وته‌نی ئاسمانه‌کان (له‌ دیدی خوێنه‌ریک)». <https://www.youtube.com/watch?v=Yxq48RdFj8g> (ریکه‌وته‌ی ده‌ستپێراگه‌یشتن، ۲۰/۱/۲۰۲۲).

ره‌سوول ئه‌بابه‌کر، خدر (۲۰۲۲). جه‌نگ و کاریگه‌رییه‌کانی له‌سه‌ر کۆمه‌لگه‌ (توێژینه‌وه‌یه‌کی شیکاری ناوه‌رۆکه‌، بۆ رۆمانی که‌وته‌نی ئاسمانه‌کان و سه‌رده‌می گه‌ریانی به‌لقیسی جه‌بار جه‌مال غه‌ریب. هه‌ولێر: زانکۆی سه‌لاحه‌دین.

سه‌جادی، به‌ختیار. (۲۰۲۲). فه‌رهه‌نگی زاواوه‌ی رهنه‌یی: ئینگلیزی-کوردی-فارسی. هه‌ولێر: مالی وه‌فایی.

مه‌جید، هه‌زار. ماله‌په‌ری ناوه‌ندی رۆشنییری نه‌دیسه.

(ریککه‌وتی <https://www.facebook.com/Andeshalib/videos/1247610041946654>)

دهست‌پێراگه‌یشتن، ۲۰/۱/۲۰۲۲).

فارسی

احمدی‌راد، علیرضا و بختیار سجادی (۱۳۹۳). «خوانش لاکلائویی از ادی به شهر شعر می‌رود اثر ریچارد فورمن». *مجله‌ی نقد زبان و ادبیات خارجی*. دوره ۷، ش. ۱، صص. ۸۱-۹۷. آسابرگر، آرتور (۱۳۹۸). *تحلیل گفتمان کاربردی: فرهنگ عامه، رسانه‌ها و زندگی روزمره*. ترجمه حسین پاینده. چاپ دوم، تهران: مروارید.

تاجیک، محمدرضا و پریسا شکورزاده (۱۳۹۷). «تأملی بر امکان سوژه‌ی سیاسی با توجه به نظریه‌ی ارنستو لاکلائو». *رهیافت‌های سیاسی و بین‌المللی*. صص. ۵۲-۷۳. تیلور، استفانی (۱۳۹۷). *تحلیل گفتمان چیست؟ ترجمه عرفان رجبی و پدرام منیعی*. تهران: نویسه پارسی.

حاجلی، علی (۱۳۹۴). «فوکو، گفتمان، تحلیل گفتمان». *فصلنامه انجمن ایرانی مطالعات فرهنگی و ارتباطات*. ش. ۴۲، صص. ۸۷-۶۳.

رجبی، عرفان و جلال سخنور (۱۳۹۲). «جامعه ناممکن و بازگشت امر سیاسی در رمان بهشت (۱۹۹۷) اثر تونی موریسون». *نقد زبان و ادبیات خارجی*. دوره ۶، ش. ۱. صابرپور، زینب و محمدعلی غلامی‌نژاد (۱۳۸۸). «روابط قدرت در رمان شازده احتجاب». *پژوهش زبان و ادبیات فارسی*. ش. ۱۲، صص. ۹۹-۱۲۴.

فال اسیری، آرش (۱۳۹۴). «دموکراسی رادیکال و فراموشی ریشه‌ها». *سایت نقد اقتصاد سیاسی*. <https://pecritique.com/2015/06/27> (تاریخ دسترسی، ۲۰ دی ۱۴۰۰).

فرکلاف، نورمن (۱۳۷۹). *تحلیل انتقادی گفتمان، ترجمه فاطمه شایسته‌پیران و دیگران*. تهران: مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه‌ها.

کرمانی، محسن و ابوالفضل دلاوری (۱۳۹۵). «از ایدئولوژی تا گفتمان: سوژه، قدرت و حقیقت». *علوم اجتماعی*. ش. ۷۴، صص. ۱۴۶-۱۰۹.

لاکلائو، ارنستو (۱۴۰۰). *پوپولیسم: درباره عقل پوپولیستی*. ترجمه مراد فرهادپور و جواد گنجی. تهران: مرکز.

لاکلاو، ارنستو و دیگران (۱۳۹۷). *تحلیل گفتمان سیاسی*. گردآوری و ترجمه امیر رضایی پناه و سمیه شوکتی مقرب. چاپ دوم، تهران: تیسرا.

لاکلاو، ارنستو و شانتال موفه (۱۴۰۰). *هژمونی و استراتژی‌های سوسیالیستی: به سوی سیاست دموکراتیک رادیکال*. ترجمه محمد رضایی. چاپ پنجم، تهران: ثالث.

میلز، سارا (۱۳۹۲). *گفتمان*. ترجمه فتاح محمدی. چاپ سوم، تهران: هزاره سوم.

یورگنسن، ماریان و لوئیز فیلیپس (۱۳۸۹). *نظریه و روش در تحلیل گفتمان*. ترجمه هادی جلیلی. تهران: نی.

English

Barrett, M. (1991) 'ideology, politics, hegemony: from Gramsci to laclau and Mouffe', in M. barret: *The politics of Truth. From marx to foucalult*. Cambridge: Polity Press.

Klages, Mary (2011). *Literary Theory: A Guide for the Perplexed*. London: Continuum.

Laclau, E. (1996). *Emancipation(s)*, London: Verso.

Laclau, E. (2005). *On Populist Reason*, London: Verso.